HALKIN SESİ

6 OCAK 1976

250 Kuruş

38

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

1976 yılında

Bağımsızlık bayraklarını daha da yükseltelim

DEVRİMCİLER KOSİGİN'İ PROTESTO ETTİ

Sosyal-emperyalizmin temsilcisi Kosigin'e karşı ilk tepkiyi, Cuma günü İstanbul Teknik Üniversitesi öğrencileri gösterdiler.

İTÜ öğrencilerinin düzenledikleri forum, Maçka binasının anfisinde yapıldı. Forumda söz alan konuşmacılar, Sovyet sosyal - emperyalizmini teşhir ettiler ve Kosigin'in Türkiye'ye gelişinin amacını açıkladılar. Konuşmacılar, dünya halklarının baş düşmanı iki süper devlet arasındaki rekabetin yeni bir dünya savaşı tehlikesini arttırdığını belirttiler.

Daha sonra, sosyal - emperyalistleri övmek için kürsüye çıkan bir revizyonist, bütün salon tarafından protesto edildi. Bir diğer revizyonist, yurtseverlerin protestosu sonucu kürsüden inmek zorunda kaldı. Devrimci Gençlik Birliği adına söz alan konuşmacı ise şunları söyledi:

«Kosigin Türkiye'ye, yurdumuzu talan etmek için gelmiştir. Bugünkü Rusya Lenin ve Stalin'in devrimci Rusyası değildir. Revizyonist hainler, Stalin'in ölümünden sonra Rusya'yı sosyal-emperyalist bir ülke haline getirmişlerdir. Bugün dünya halklarının ve Türkiye halklarının baş düşmanı iki süper devlettir. Bugün iki süper devlet arasındaki rekabet kaçınılmaz olarak yeni bir dünya savaşına yol açacaktır.

Savaş tehlikesi, sosyal emperyalizme karşı mücadelenin önemini arttırmaktadır.»

İTÜ, daima anti-emperyalist ve yurtsever mücadelenin öncülerinden olmuş bir üniversitedir. Amerikan 6. Filosuna karşı 1968 yılında girişilen anti-emperyalist mücadelede İTÜ öğrencileri önemli rol oynamışlar ve 1960' dan sonraki bağımsızlık mücadelesinin ilk şehidini vermişlerdi. İTÜ öğrencileri, bugün de Vedat Demircioğlu'nun yolundan ilerleyerek, iki süper devlete karşı bağımsızlık mücadelesi bayraklarını yükseltiyorlar.

MUSTAFA KEMAL

Milli Kurtuluş Savaşımızın Önderi,

LENİN

Dünya proletaryasının önderi ve milli kurtuluş savaşlarının yılmaz destekçisi,

DEMİREL

Vatan satıcılarının temsilcisi.

KOSİGİN

Lenin'in ve Stalin'in Sovyetlerini yıkan sosyal-emperyalistlerin temsilcisi.

İSTANBUL

Cumartesi günü, İstanbul'da Rus konsolosluğu önünde toplanan 500 yurtsever «Ne Amerika, Ne Rusya Bağımsız Türkiye», «Kosigin defol» şiarlarını haykırdı. Devrimci bir genç, Sovyet sosyal - emperyalizmini protesto eden bir konuşma yaptı. Bu arada konsolosluğun kapısına, üzerinde «Kahrolsun Kosigin ve Brejnev'in emperyalist Rusyası, Yaşasın Lenin ve Stalin'in Sovyetleri» yazılı bir pankart asıldı ve bağımsızlık andı içildi.

Yurtseverler, daha sonra çeşitli anti - emperyalist sloganları haykırarak Galatasaray Meydanına doğru yürüyüşe geçtiler. Galatasaray meydanında Kosigin'in bir kuklası ve üzerinde «Kahrolsun sosyal - emperyalizm» yazılı siyah bir bayrak yakıldı. Burada bir devrimci, konuşma yaparak, Kosigin'in Türkiye'ye gelişini protesto etti ve Türkiye halkının iki süper devlete karşı sonuna kadar mücadele edeceğini belirtti. Bağımsızlık ve devrim mücadelesinin şehitleri için yapılan saygı duruşuyla, protesto sona erdi.

ANKARA

Ankara'da, Kosigin'in gelişiyle ilgili olarak iki süper devlete karşı afişler yapıştırıldı. Fakülte duvarlarına «Katil Kosigin, defol» diye yazıldı. Ankaralı devrimciler, bir bildiri yayınlayarak Kosigin'in gelişini protesto ettiler. Bildiride şöyle deniyordu:

«Sovyet sosyal - emperyalistleri, Varşova Paktı üyesi ülkeleri sömürmekte ve tahakküm altında tutmakta, «COMECON» teşkilatı vasıtasıyla dost göründüğü tüm ülkeleri sömürmektedir.

«Bugün ülkemize gelen sosyal - emperyalizmin temsilcilerinden revizyonist hain Kosigin, hain MC iktidarından yeni tavizler koparıp Türkiye'deki nüfuzlarını arttırmak ve yeni yeni tezgahlar hazırlamak peşindedir.

«Hayır bay Kosigin,

«Size ve ABD emperyalistlerine ülkemizde en ufak bir yer bile bırakmayacağız. Bütün emperyalistlerle siz ülkemizden defolup gidene kadar, işbirlikçi iktidarlar yok olana kadar mücadele edeceğiz.»

AKILLI VATAN SATICISI

Tercüman 30 ARALIK 1975 SALI

ÖLÇÜ

Antikomünist olmak başka, Sovyet dostu olmak başka... Kosigin'in gelişiyle bu nokta, daha da aydınlandı... Fakat bizim solculara bakın; hem komünistlik taslarlar hem Sovyet dostu olamazlar.... Malum; aptal dost - akıllı düşman meselesi...

YENİ ÇAR

Sovyetler Birliği Başbakanı Kosigin'in ülkemize gelmesinden sonra yayınlanan Ortak Bildiri'de şöyle deniyor: «Taraflar, Atatürk ve V.İ.Lenin tarafından kurulmuş olan geleneğe uygun olarak Türkiye ile Sovyetler Birliği arasındaki verimli işbirliğinin gittikçe geliştiğini memnuniyetle müşahade etmişlerdir.» Bu, yalandır. Lenin ve Mustafa Kemal döneminde, emperyalizme karşı savaşın ateşi içinde kurulmuş olan Türk-Sovyet dostluğu ile, bugün Sovyet sosyal-emperyalistlerin ülkemize çeşitli yollardan sızma ve onu ele geçirme çabaları arasında hiç bir bağ yoktur. Tam tersine, büyük bir zıtlık vardır. Dünya proletaryasının büyük önderi Lenin ile yeni-Nazi Brejnev arasındaki zıtlık ne kadar derinse, o zamanki Sovyetler Birliği'nin ülkemize uzattığı dostluk eliyle, bugünkü sosyal-emperyalistlerin sırtımıza geçirdikleri pençeler arasındaki zıtlık da o kadar derindir.

«MEMLEKETİNİZİN EFENDİSİ KENDİNİZ OLUNUZ»

Eski çarların Türkiye'yi ele geçirmek isteyen emperyalist Rusyası 1917 Büyük Ekim Devrimi ile yıkıldı ve yerine, Türkiye halkına dost Sovyet hükümeti kuruldu. Rusya proletaryası, bu şanlı devrimiyle dünyada yeni bir çağ başlattı. Büyük Ekim Devrimi, bütün dünya halklarına olduğu gibi Türkiye halkına da, emperyalizme ve feodal sultanlığa karşı mücadelesinde yeni bir azim ve cesaret verdi. Mustafa Kemal, 14 Ağustos 1920'de yaptığı konuşmada, Rusya proletaryasını şöyle selamlıyordu:

«Arkadaşlar... Rusya'da patlayan inkılap, insanlarının büyük çoğunluğunu meydana getiren fakir halk içinde, bilhassa bu halkın en çok eziyet ve sıkıntı ve ızdıraba maruz kalmış olan amele sınıfı içinde, eskiden mevcut olan gerçek sosyalistlik isteğini ve gayesini ilan etti... Ve bütün insanlığın, emperyalist ve kapitalist idarelerin tahakküm ve zorba zulmünden kurtarılmasını bir hedef olarak kabul etti.»

Borç ve yatırım dilenen bir ses değil, Bolşevik Rusyasının devrimci mücadelesini öven bir ses... İşte bugünün işbirlikçi büyük burjuvazisinin değil, o zamanın Milli Kurtuluş Savaşı önderlerinin Sovyetler Birliği'ne seslenişi buydu.

Gerçekten de Bolşevikler, esir sınıfların, milletlerin ve bütün insanlığın kurtuluşu için bütün varlıklarıyla çalışıyorlardı. Sovyet hükümetinin doğu miletlerine hitaben yayınladığı Mayıs 1920 tarihli bildiride, şöyle deniyordu:

«Doğu'nun müslümanları! Türkler, Araplar, İranlılar, Hintliler! Ülkeleri, malları, hayatları bölüşülüp yok edilmek üzere bulunan kimseler! Devrilen Çarlık tarafından düzenlenmiş olan, İstanbul'un zorla işgaline dair anlaşma, yırtılıp yokedilmiştir. Rus Cumhuriyeti Halk Sovyetleri, ülkenizin zorla işgalini red ve ilan eder ki, İstanbul, müslümanların elinde kalacaktır. Türkiye'nin paylaşılmasına ve Türk arazisinden bir Ermenistan kurulmasına dair anlaşma da yırtılmıştır. Yağmacıları, ülkelerinizi boyunduruk altına alan zalimleri kovunuz. Artık susulacak devir geçti. Memleketinizin efendisi kendiniz olunuz. Arkadaşlar, kardeşler, dünyanın esir milletlerinin kurtuluşunu bayraklara yazalım.» (M. Goloğlu, «Cumhuriyete Doğru,» s. 251-252)

Kapıların kendi kredilerine, kendi yatırımlarına, kendi üs ve askerlerine ardına kadar açılmasını talep eden bir ses değil, ezilen milletleri kendi kurtuluşları için ayaklanmaya çağıran bir

LAR ve YENİ VAHDETTİNLER

ses... «Sınırlı egemenlik» ve «uluslararası işbölümü» vaazları veren bir ses değil, «memleketinizin efendisi kendiniz olunuz» diyen bir ses... İşte bugünün Sovyet tekelci bürokrat burjuvazisinin değil, o zamanın Lenin ve Stalin'in önderliğindeki Sovyet proletaryasının halkımıza seslenişi de buydu.

YAĞMACI YENİ ÇARLAR

Lenin ve Stalin'in kurduğu proletarya diktatörlüğünü yıkarak yerine sosyal-faşist bir diktatörlük kuran Brejnev revizyonistleri ne yapıyorlar? Onların ülkemize karşı sürdürdüğü siyaset, Lenin ve Stalin'in siyasetine taban tabana zıttır.

Lenin'in sosyalist Sovyetler Birliği, ülkemizi emperyalizme karşı her bakımdan ve karşılıksız olarak desteklemişti. O zaman kendisi İç Savaşın ateşi içinde ve büyük güçlüklerle karşı karşıya bulunan Sovyetler Birliği, dişinden tırnağından artırdığı para, silah ve cephaneleri halkımızın Kurtuluş Savaşına yardım olarak yollamıştı.

Bugünkü yeni çarlar ise, bütün dünyaya olduğu gibi ülkemize de «devlet kredileri» şeklinde sermaye ihraç ediyorlar. Bu «kredi»lerin bugün için **birinci** amacı, ülkemize siyasi bakımdan sızmak, Türkiye'nin büyük burjuvazisini Sovyetlerin kucağına çekmektir. Bu yüzden, tıpkı ABD emperyalistlerinin İkinci Dünya Savaşından sonra ülkemize Marşal Yardımıyla sızarken yaptıkları gibi, Sovyet sosyal-emperyalistleri de borç faizlerini şimdilik düşük tutuyorlar. Onlar, ülkemizi kendi hakimiyetleri altına alabildikleri takdirde, şimdi yüzde 2.5 olan bu faizi, bütün Doğu Avrupa'ya uyguladıkları yüzde 7.5 oranına çıkarmayı planlıyorlar.

İkinci olarak, Sovyetler bu kredilerle kurulan tesisleri denetim altına alıyor, bu tesislerin ürünlerinin sadece kendilerine satılmasını sağlıyorlar. Pratikte bu, Sovyet ekonomisinin belli bir dalının ya da bazı işletmelerinin, ücretlerin daha düşük, dolayısıyla üretim maliyetinin daha ucuz olduğu geri ülkelerde kurulmasından başka bir şey değildir. Hindistan'ın demir-çelik ve tekstil, Macaristan'ın alüminyum, Doğu Almanya'nın optik ve kimya sanayisi, Bulgaristan'ın makina ve konserve fabrikaları hep bu şekilde, aslında bulundukları ülkeye değil, Sovyet sosyal-emperyalistlerine hizmet etmektedir. Ülkemizdeki İskenderun Demir-Çelik ya da Seydişehir Alüminyum tesisleri için Kremlin'deki efendilerin planladıkları «kader» de budur.

Üçüncü olarak, Sovyetler Birliği, bu sermaye ihracını, mal ihracını genişletmenin ve dış ticarette de muazzam kârlar sağlamanın aracı olarak kullanmaktadırlar. Sovyet kredileri, kurulacak tesislerin bütün makina, donatım ve önemli inşaat malzemesinin Sovyetler Birliği'nden ithal edilmesi, öte yandan borcun ödenmesi için borçlu ülkede kurulan tesislerin ürünleriyle gene o ülkenin önemli hammaddelerinin büyük kısmının uzun bir dönem boyunca sadece Sovyetler Birliği'ne satılması şartına bağlanmaktadır. Yapılan kredi anlaşmalarıyla, Sovyetler Birliği'nin sattığı malların fiyatları dünya piyasasının yüzde 20 kadar üzerinde, aldığı malların fiyatları ise dünya piyasasının yüzde 20 kadar altında tutulmaktadır. Sadece beş Doğu Avrupa ülkesinin Sovyetler Birliği ile olan ticaretlerinde 1955-1973 döneminde sırf bu yüzden uğradıkları kayıp, 19 milyar doların üzerindedir. Bu dönemde Sovyetler Birliği, bu beş ülkeye yaptığı 35 milyar dolarlık sanayi ürünleri satışında, sadece yüksek fiyat uygulaması sayesinde 8.4 milyar dolarlık ek kâr sağlamıştır. Bugünkü Sovyetler Birliği'nin Türkiye ekonomisine yaptığı sözümona «yardım»ın içyüzünü görebilmek için, İskenderun Demir-Çelik tesislerinin maliyetinin 6.5 milyar lira olarak hesaplandığını, oysa şu ana kadarki maliyetin 9.5 milyar lirayı bulduğunu, bunun 4.5 milyar lirasının Sovyetler Birliği'nden yapılan ithalatın bedeli olduğunu hatırlamak gerekir.

Lenin'in Sovyetleri, Türkiye'ye hiç bir özel şarta bağlanmayan ve faizsiz yardımlar yaparak, milli ekonomimizin gerçekten bağımsız bir şekilde gelişmesini destekliyorlardı.

Bugünkü yeni çarlar, İskenderun'da, Seydişehir'de, Aliağa'da sağladıkları sömürü olanaklarıyla yetinmiyorlar. Onlar, bütün Doğu Avrupa'ya uyguladıkları «enerji tekeli» siyasetini Türkiye'ye de yaymaya çalışıyorlar. Bulgar revizyonistleri aracılığıyla Türkiye'ye enerji satıyorlar. Aslında Bulgaristan'dan aldığımız enerji Sovyet enerjisidir, çünkü Romanya dışındaki bütün Doğu Avrupa ülkeleri gibi Bulgaristan da enerji kaynaklarının yüzde 90'ı bakımından sosyal-emperyalizme bağımlı durumdadır. Sosyal-emperyalistler Doğu Avrupa ekonomilerinin hayati önemdeki bir ihtiyacı üzerindeki bu hakimiyetlerini, bu ülkelere siyasi baskı yapmak, fiyatları diledikleri gibi artırmak, kendi üretim yetersizliklerini bu ülkelerin sırtına yıkmak için kullanıyorlar. Bu soyguncular, şimdi de ülkemizden petrol arama imtiyazları talep ediyorlar. Amerikan emperyalistlerinin de İkinci Dünya Savaşı sonrasında ülkemizden ilk kopardıkları imtiyazlardan biri bu olmuştu. ABD emperyalistleri bu imtiyazı, bütün petrol yataklarımızı tekellerine almak, buldukları kaynakları ileride kullanmak üzere gizlemek, milli petrol üretimimizin gelişmesini baltalamak için kullandılar. Aynı taktikleri Sovyetler, 1950'lerin sonlarına doğru Çin ve Arnavutluk Halk Cumhuriyetleri üzerinde denemişler, bu ülkelerin bağımsız sanayileşmesini önlemek için, sonradan en zengin petrol yataklarının keşfedildiği alanlar hakkında «burada petrol yoktur» fetvasını vermişlerdi. Türkiye'nin petrol arama çalışmalarına «yardımcı» olmayı istemelerinin ardındaki gerçek de budur.

YENİ ÇARLARIN BOĞAZLAR ÜZERİNDEKİ HAYALLERİ

Lenin'in Sovyetleri, Türkiye'nin devlet egemenliğine her zaman saygı gösteriyor ve Türkiye'nin Boğazlar üzerindeki hakimiyetinin sağlanması için çalışıyordu. Lenin'in Sovyetleri, Boğazlardan savaş gemilerinin geçişini Türkiye'nin iznine bağlayan Montrö Anlaşmasını sonuna kadar destekledi. O zamanın Sovyetler Birliği, kendi topraklarını ve kendi kıyılarını savunmakla yetiniyor, dünyanın hiç bir yerinde menfaat ve hakimiyet peşinde koşmuyordu. Bu yüzden de açık-deniz savaş filosu yoktu; tam tersine, Amerikan ve İngiliz emperyalist donanmalarının Karadeniz'e saldırısı tehlikesiyle karşı karşıyaydı.

Bugünün emperyalist Sovyetler Birliği ise, dünyanın bütün denizlerinde kuvvet siyaseti güden saldırgan donanmasıyla, deniz hakimiyeti peşinde koşmaktadır. Bütün boğaz ve suyollarından olduğu gibi İstanbul ve Çanakkale Boğazlarından da savaş gemileri için serbest geçiş hakkı talep etmesinin, Montrö Anlaşmasının değiştirilmesini istemesinin nedeni budur.

Lenin ve Stalin'in Sovyetleri, «büyük devlet» siyasetini, emperyalistlerle anlaşarak çeşitli ülkelerde nüfuz alanları elde etmeye çalışmayı, başka ülkelere askeri ve siyasi baskı yapmayı ve onların içişlerine karışmayı nefretle lanetliyorlardı. İkinci Dünya Savaşı öncesinde sosyalist Sovyetler Birliği, Nazi saldırganlarına karşı Türkiye ile ortak bir cephe kurulması için çalışmıştı.

Bugünkü revizyonist Sovyet yöneticileri ise, bizzat kendileri Hitler'in rolünü oynayarak bütün dünyaya ve ülkemize saldırmaya hazırlanıyorlar. Sovyet yöneticileri, bu planlarını sahte «yumuşama» safsatalarının sis perdesi ardında gizlemeye çalışıyorlar. Bugün dünyada en büyük bir hızla silahlanan kendileri olduğu halde, başka ülkelerin savunma hazırlıklarını baltalamak için sahte «silahsızlanma» yaygaraları koparıyorlar. Sovyet sosyal-emperyalistleri, Türkiye'ye siyasi ve askeri baskı uygulayarak, bu konudaki bütün yalan ve sahtekârlıklarını Türk-Sovyet Ortak Bildirisi'ne de koydurtmuşlardır. Bu, onların saldırgan ve hegemonyacı siyasetlerinin bir kanıtı olduğu kadar, Demirel'in temsil ettiği işbirlikçi büyük burjuvazinin ülkemize ve halkımıza yeni bir ihanetidir de.

DÜN AMERİKAN, BUGÜN RUS REKLAMI

Bütün bunlar, bugün Sovyetler Birliği'nde iktidarda olan revizyonist yöneticilerin, Lenin ve Stalin'in değil eski Rus çarlarının sadık takipçileri olduklarını gözler önüne sermektedir. Tıpkı eski çarlar gibi Brejnev revizyonistleri de, ABD emperyalistleriyle giriştikleri şiddetli hegemonya mücadelesinde, ülkeleri ele geçirmek için her yola başvuruyorlar. Eski çarlar gibi onlar da, Türkiye üzerinden Akdeniz'e ve Orta Doğu'ya inmek istiyorlar. Bu hayallerini gerçekleştirebilmek için, hem ekonomimizin kilit noktalarını denetimleri altına almaya ve yoksul halkımızı daha fazla sömürmeye, hem de ülkemizi siyasi ve askeri bakımdan pençeleri altına almaya çalışıyorlar. Sovyet sosyal-emperyalistlerinin bu uğurda başvurdukları yöntemler, İkinci Dünya Savaşı öncesinde Hitler faşistlerinin, ya da 1950'lerde Amerikan emperyalistlerinin yurdumuza uyguladıkları baskı ve sömürünün aynısıdır. Bugün büyük burjuvazinin ve revizyonistlerin yurdumuzda estirmeye çalıştıkları «Sovyet hayranlığı» havasının da, 1935-1945'lerin Alman taraftarlığından ya da 1950'lerin Amerikan hayranlığından hiç bir farkı yoktur.

Türkiye'nin proleter devrimcileri, Lenin ve Stalin'in Sovyetler Birliği ile Türkiye arasındaki dostluğun gelişmesi için hiç bir çabayı esirgememişler, bu uğurda burjuvazinin her türlü zorbalığına göğüs germişlerdi. Onlar, Türkiye ve Sovyet halklarının ittifakı bayrağını hiç bir zaman yere düşürmemişlerdi. Bugün ise Mustafa Suphilerin, Şefik Hüsnülerin bayrağını yükseklerde tutan proleter devrimciler, yurtseverlerle omuz omuza, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin gerçek yüzünü açıklıyor, Brejnevci yeni-Nazilerin sahte «dostluk» maskesinin ardında yatan karanlık emelleri sarsılmaz bir azimle halkımıza anlatıyorlar. İki süper devlete ülkemizin kapılarını açan hakim sınıfların milli ihanet siyasetine karşı uzlaşmaz bir mücadele sürdürüyorlar. Proleter devrimciler, Lenin ve Stalin'in Doğu halklarına söyledikleri şu sözleri, bütün Türkiye halkına yaymaktan hiç bir zaman geri durmuyorlar ve durmayacaklardır:

«Yağmacıları, ülkemizi boyunduruk altına alan zalimleri kovalım... Dünyanın esir milletlerinin kurtuluşunu bayraklara yazalım.»

Türkiye Birlik Partisi 5. Büyük Kongresi yapıldı

Timisi «İki Süper Devlete karşı mücadele eden halkımızla omuz omuzayız»

Türkiye Birlik Partisi'nin 5. Büyük Kongresi, 27-28 Aralık günlerinde Ankara'da başarıyla yapıldı. Parti programına «Türkiye'nin bloksuz bir siyaset izlemesi gerektiğinin» konulması, TBP'nin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde yeni bir adım oldu.

TBP kongresinde konuşan yurtseverler halkımızın Amerikan emperyalizmine ve Rus sosyal - emperyalizmine karşı mücadele talebini ve bloksuz bir Türkiye özlemini dile getirdiler. Kongre salonunun duvarları, «Bağımsız Bloksuz Türkiye», «İş, Toprak, Hürriyet, Faşizme Nihayet», «Köylüye Toprak, Her kese İş», «Düşünce ve İnanca Zincir Vurulamaz» yazılı pankartlarla doluydu. Salonu dolduran yurtseverler sık sık «Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Türkiye» sloganını atıyorlardı. Kongre nin açılış konuşmasını yapan TBP Genel Başkanı Mustafa Timisi şunları söyledi:

«... Türkiye bugün geri bırakılmış yoksul bir ülkedir. Ekonomisi ile, maliyesi ile, siyasal ve kültürel yapısı ile, emperyalizme bağımlı ha le getirilmiş, günden güne geriye gitmekte, gelişmiş ülkelerle arasındaki mesafe her geçen gün artmaktadır...

«Şuna inanırım ki, şimdiye kadar bağımsızlığına tutkun olan halkımız, bugün ABD emperyalizmine karşı mücadele ederken, Sovyet sosyal - emperyalizmine de boyun eğmeyecektir. Çünkü dünyanın ve ülkemizin geleceği bakımından TBP, üçüncü dünyanın mazlum ülkeleriyle birlikte olmak zorundadır.»
— Türkiye Birlik Partisi Genel Başkanı MUSTAFA TİMİSİ

«Özgür, bağımsız, kalkınmış, toplumcu bir Türkiye'nin yaratılmasında, işçiler, köylüler, yurtsever aydınlar, dar gelirli yurttaş kesiminin ortak bir cephe içinde siyasi birliğini kurması gerekmektedir.»

Açılış konuşmasından son ra söz alan delegelerden İstanbul Kartal İlçe Teşkilatı Başkanı Ali Özkan şunları belirtti:

«Bugün dünya, devletlerin bağımsızlık, milletlerin kurtuluş, halkların devrim mücadelesi verdiği bir dünyadır. Emperyalistler bütün dünyada teşhir olmakta ve gerilemektedirler. Ancak, iki büyük emperyalist devlet bütün dünya halklarının bağımsızlık ve demokrasi mücadelelerini tehdit ediyorlar. On lar dünyayı kendi aralarında paylaşmak istiyorlar. Aralarındaki menfaat çatışması hızla gelişmektedir. Bu da üçüncü bir dünya savaşının yaklaşmakta oluşunun işaretleridir.

«Türkiyemiz iki süper devletin şiddetli rekabeti altındadır... Türkiye'de Amerikan emperyalizmine karşı verilen mücadeleyi Rusya'nın uzaktan izleyeceğini sanmak hayalciliktir. Hem de çok tehlikeli bir hayalcilik. Ambargo sebebiyle ABD ile MC'nin arası açılır açılmaz, Rusya apar topar kredi, sanayi ve kültürel anlaşma teklifleriyle bitiverdi.

«Mücadele edenler her zor lukla karşılaşırlar. Buna hazır olmalıyız. Faşizm, gericilik, ümmetçilik karşısında mücadele etmek, nakış işlemeye benzemez. Bu inişli çıkışlı meşakkatli bir yoldur ve çok fedakarlık istemektedir. Bugün baskılar artmasın diye mücadele etmemeyi, meydanları, okulları faşistlere bırakmayı teklif edenler, faşizme boyun eğmeyi savunuyorlar.»

Daha sonra Gençlik Kolları adına söz alan delege Mehmet Atmaca ise şunları söyledi:

«Yurdumuzun bağımsızlığı için Amerikan emperyalizmi ne olduğu kadar Sovyet sosyal - emperyalizmine karşı da mücadele edelim. Dünya ülkelerinin iki süper devlete karşı birleşmesi için çalışalım Bloksuzluk politikasını sonuna kadar savunalım. Kıbrıs'ın yabancı askerlerden arındırılıp Kıbrıs halkının kendi kaderini tayin etmesi için çaba sarfedelim. Kıbrıs konusunda Birleşmiş Milletler Kararının uygulanması için çalışalım. Başta ABD ve Sovyetler Birliği'nin Kıbrıs'dan ellerini çekmesini isteyelim.»

Daha sonra tekrar kürsüye gelen TBP Genel Başkanı Mustafa Timisi şu noktalara değindi:

«Şuna inanırım ki, şimdiye kadar bağımsızlığına tutkun olan halkımız, bugün ABD emperyalizmine karşı mücadele ederken, Sovyet sosyal - emperyalizmine de boyun eğmeyecektir. Çünkü dünyanın ve ülkemizin geleceği bakımından TBP, üçüncü dünyanın mazlum ülkeleriyle birlikte olmak zorundadır.

«Detant ve yumuşama emperyalizmin bir oyunudur. Halkımızı avutmak için orta ya atılan yeni sosyal reçeteler de özünde emperyalisttir.

«Kıbrıs meselesinde üçüncü dünya ülkelerinin kararı esastır. İki süper devlet hem durmadan silahlanıp silah satıyor, hem de silahsızlanmadan bahsediyor. Silahsızlanma konferansları açıyor, hem de bizi savaşa sokuyor.

«Yurdumuzda ne tür faşizm uygulanırsa uygulansın, Türk gençliği, Anadolu insanı onlara gereken dersi verecektir. Sermaye ile uzlaşan partiler de halkımızdan gereken dersi alacaktır. İşçimiz, köylümüz, gençliğimiz düne göre çok değişmiştir. Devrim yolunda mücadele eden gençliğe her yerde el uzatalım, sahip çıkalım. Onlar gencecik yaşında göğsünü kurşunlara açıyor, canını veriyor, kanını akıtıyor. Onları saygıyla ana lım.»

Kongrenin sonunda seçimler yapıldı, Mustafa Timisi tekrar Genel Başkanlığa seçildikten sonra yine söz aldı ve şunları belirterek delegelere teşekkür etti:

«Türkiye'nin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde, TBP olarak her türlü emperyalizme, ABD emperyalizmine ve Sovyetlerden gelen sos yal - emperyalizme karşı işçi ve köylü sınıflarının siyasal mücadelesini sürdüreceğiz.

«İki süper devlete karşı mücadele eden halkımızla omuz omuza olacağız.

«Kıbrıs bağımsız ve bloksuz olmalıdır. Kıbrıs halkı kendi geleceğini belirlemelidir.

«Faşizme karşı her şart altında, sonuna kadar mücadele edeceğiz.»

Türkiye Birlik Partisi'nin başarıyla sonuçlanan 5. Büyük Kongresini selamlıyoruz.

REVİZYONİSTLER GERÇEK PROVOKATÖRLERİ REKLAM EDİYOR

TSİP revizyonistlerinden Aydın Engin, 24 Aralık günü Yeni Ortam Gazetesinde şöyle yazıyordu:

«Yedi Arap ülkesine mensup yedi bakan, bu satırlar yazıldığı sırada Filistinli gerillaların elindedir ve gelişmelere bakılırsa birer birer serbest bırakılıyorlar... Filistinli gerillaların amaçlarını, hedeflerini tam olarak bilemeyiz... Ama siyonist saldırgana ve gerici Arap rejimlerine karşı bütün dünyanın dikkatini çekmeyi başardıkları da bir gerçek.»

Bütün Üçüncü Dünya ülkeleri Arap bakanlarını rehin alanları lanetliyor. Filistin Kurtuluş Örgütü, OPEC'i (Petrol İhraç Eden Ülkeler örgütü) basanların emperyalizme karşı petrol silahını kullanan Üçüncü Dünya ülkelerini parçalamak amacını taşıdıklarını söylüyor. Filistin Haber Ajansı, Aydın Engin'in Filistin gerillası olarak tanıttığı karşı-devrimcilerin, Üçüncü Dünya ülkelerinin haklı taleplerini gözden düşürmeye çalışan provokatörler olduğunu açıklıyor. Aydın Engin ise, «gerici Arap rejimlerinin teşhiri» gibi kılıflar ardında bu provokatörleri reklam ediyor.

Aydın Engin, partisi TSİP'in tutumuna uygun olarak, sütununda yazdığı bütün makalelerde devrimci eylemleri provokasyon olarak göstermek için büyük çaba sarfetmiştir. Aydın Engin'in OPEC'i basanları reklam ederek gerçek provokatörlerin kimler olduğunu ortaya koymaktadır.

Aydın Engin'e bakılırsa; İstanbul'da öldürülen lerin cenazesine katılan devrimciler provokasyon cudurlardır. TÖB-DER'in miting yapmasını istemeyip yondur. İşçi-memur ayrımına karşı direnmek provokasyonudur. Faşist saldırılara karşı koymak da provokatörlüktür. Hatta Hakkari'de jandarma zulmü sonucu dağlara çekilen köylülerin teslim olmaması da bir provokasyondur. Halkı ve devrimcileri provokatörlükle damgalayan Aydın Engin, emperyalistlerin hizmetindeki bir avuç provokatör OPEC'i basınca, bunu başarılı bir eylem olarak ilan ediyor.

Petrol üreten ülkelerin hammadde kaynaklarını korumak için kurdukları OPEC'i basan provokatörler, iki süper devletin gelişen ülkeleri baskı altına alma ve sömürme çabalarına hizmet ediyorlar. Onların «gerici Arap rejimlerini protesto» gibi bir kılıf altında giriştikleri komplo, ABD emperyalizmini olduğu kadar, geri ülkelerin petrol kaynaklarını yağmalayan sosyal-emperyalizme de hizmet ediyor. Nitekim, sosyal-emperyalistler, petrolün «uluslararası yakıt» olduğunu söyleyerek, OPEC'in petrol fiyatlarını yükseltmesine karşı çıkmakta ve OPEC'i yıkmaya çalışmaktadırlar.

Aydın Engin'in OPEC'i basan provokatörleri reklam etmesinin en önemli sebebi de işte budur. Sosyal-emperyalizmin acentalığını üstlenen Aydın Engin, efendilerinin hizmetindeki provokatörleri savunarak görevini yerine getirmiş oluyor. Aydın Engin ve kafadarları diğer revizyonistlerin sık sık kullandıkları «provokasyon» damgasının ölçüsü de böylece ortaya çıkmaktadır. Revizyonistler, sosyal-emperyalizme zarar veren her eylemi provokasyon olarak damgalamakta, sosyal-emperyalizme hizmet eden gerçek provokasyonları ise «devrimci eylem» olarak takdim etmektedirler.

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMELERİNE KARŞI MÜCADELEYİ GÜÇLENDİRELİM

Kenan Dayıoğlu faşistler tarafından şehit edildi

Ankara Gazetecilik Yüksek Okuluna saldıran faşistler bir devrimciyi daha şehit ettiler. Okulu basan faşist saldırganları arkadaşlarıyla beraber kovalayan Kenan Dayıoğlu, tek başına pusuya düşürülüp, bıçak, muşta ve tabancalarla vücudu delik deşik edilerek katledildi. Faşist saldırganlara karşı mücadelede hunharca öldürülen Kenan Dayıoğlu'nun cesedi, ertesi gün, arkadaşları tarafından donmuş olarak bulundu.

Aynı gün saat 12.00'de 10 bin kadar öğrenci ve halk, Kenan Dayıoğlu'nun öldürülmesini protesto etmek için Opera meydanında toplanarak, Ulus'a doğru yürüyüşe geçti. Ulus'da polis, yürüyüşü dağıtmak istedi ve barikatlar kurdu. Opera meydanına dönen halk burada da polis barikatlarıyla karşılaştı. Bunun üzerine halk, devrimci sloganlar atarak Hukuk Fakültesine doğru yürüdü. Burada konuşan bir devrimci faşistlerin saldırılarının halkımızın ve gençliğin mücadelesini durduramayacağını söyledi. Daha sonra bağımsızlık andı içilip, saygı duruşu yapıldıktan sonra yürüyüş sona erdi.

Kuruluş yasaları Anayasa Mahkemesince iptal edilen Devlet Güvenlik Mahkemeleri kanunsuz faaliyetlerine devam ediyorlar. Öte yandan Yargıtay 9. Dairesi, Aralık ayı başlarında aldığı haklı bir kararla kendi faaliyetini dur duran Adana Devlet Güvenlik Mahkemesinin bu kararını iptal etmiş, mahkemenin görevine devam etmesini istemiştir. Adana Devlet Güvenlik Mahkemesi üyesi hakimler Albay Hayrettin Uğrasız, Şerafettin Canpolat ve Eyüp Sabri Leblebici'nin oy çoklu ğuyla alınan kararda şöyle denilmekteydi.

«Bir mahkemenin her şeyden önce topluma güven vermesi, her türlü kuşkudan arınmış olması gerekir. Anayasanın 132. maddesinde 'hakimler anayasaya, hukuka ve vicdani kanaatlerine göre hüküm verir' ilkesinde de belirtildiği gibi bir hakimden Anayasa ve Kanunun yanı sıra hukuka aykırı olduğuna inandığı veya vicdanına ters düşen bir konuda karar vermesi istenemez.»

Yargıtay 9. Dairesi, Adana Devlet Güvenlik Mahkemesinin bu kararını iptal etmekle, hakimlerden Anayasaya, hukuka ve kendi vicdanlarına aykırı olarak, faşist iktidarın baskısı altında göreve devam etmelerini istemektedir. Yargıtay'ın kanunları ve hukuku açıkça çiğneyen bu kararı tepkiyle karşılanmıştır.

THKO DAVASI

Ankara Devlet Güvenlik mahkemesinde görülmekte olan THKO davasında, devrimcilerden Hüseyin Sezek savunmasını yapmış, iki süper devletin dünya çapında yürüttükleri baskı, tehdit, sömürü ve saldırıları anlatmış ve Türkiye'de iki süper devlete karşı yürütülen mücadeleye değinmiştir. Hüseyin Sezek, daha sonra Devlet Güvenlik Mahkemelerinin halkın mücadelesini bastırmakla görevli olduklarını söylemiştir.

Daha sonra Mustafa Olgun savunma yapmış, Devlet Güvenlik Mahkemelerinin faşist mahkemeler olduğunu söylemiş ve göreve devam eden hakimlerin faşizme hizmet ettiklerini belirtmiştir. Bunun üzerine jandarma ve polisler, dinleyicilerin ve avukatların arasından fırlayarak devrimcilere coplarla vurmaya başlamış ve sürükleyerek salondan dışarı çıkarmışlardır.

ANKARA DGB DAVASI

Aynı mahkemede Ankara Devrimci Gençlik Birliği davasında yargılanan 54 devrimci Devlet Güvenlik Mahkemelerini reddetmişler, bu mahkemelerin tarafsız olmadığını söylemişlerdir.

Ankara DGB Başkanı Ali Develioğlu, «DGB'nin gençliğin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde yer alan yasal bir dernek olduğunu, savcının ise 'gizli örgüt' iddialarına hiç bir delil gösteremediğini söylemiştir. Mahkemeye olan güvensizliğini belirten DGB başkanı, «size Barolar Birliği başkanı güvenmemektedir. Türk Hukuk Kurumu güvenmemektedir. Hatta bazı mahkeme üyeleri bile güvenmemektedir. »

28 tutuksuz sanık adına red dilekçesini okuyan Güldem Cerit ise, savcının, «Rusya Çekoslovakya'yı Neden İşgal Etti?» başlıklı yazıyı delil göstermesine değinerek, «Savcı Sovyet hükümetinin savcısı mıdır ki Rusya'nın işgaline karşı çıkılmasını suç saymaktadır? Kosigin'in Türkiye'ye geleceği bugünlerde 'Ne Amerika, Ne Rusya' diyen yurtseverlerin Devlet Güvenlik Mahkemelerinde yargılanmaları oldukça ilginçtir. Savcı, kendisi de çok iyi bilmektedir ki, burada yargılanan bir 'gizli örgüt' değil, yurdumuzun bağımsızlığını isteyen yurtseverlerdir. Burada • yargılanan, ABD emperyalizmine ve Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı bağımsız, bloksuz ve demokratik Türkiye mücadelesi veren gençliktir. Gençliğin demokratik dernekler kurma hakkıdır.» demiştir.

Mahkeme heyeti, devrimcilerin ve avukatların, red ve görevsizlik taleplerini reddetmiştir.

Anayasaya açıkça aykırı olarak görevlerine devam eden Devlet Güvenlik Mahkemeleri, halkın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine yönelen faşist baskı ve saldırıların bir aracıdır. Devrimciler, yurtseverler, bütün halk bu kanunsuz mahkemelerin faaliyetine son verilmesi ve bu mahkemeler tarafından tutuklanan devrimcilerin serbest bırakılması için harekete geçmeli, seslerini yükseltmeli ve mücadeleyi genişletmelidir.

Almanya'da tutuklu bulunan Türkiyeli yurtseverlere hürriyet !

Almanya'da tutuklu bulunan Türkiyeli yurtseverlerin davası devam ederken, dergimizin açmış olduğu protesto kampanyasına da yeni imzalar katılmaktadır. Bu hafta Bingöl'in Kığı kazasından 48 imza daha gelmiştir. Türkiyeli yurtseverlerin serbest bırakılmalarını talep eden imzalarınızı ve mahkeme masraflarının karşılanması için topladığınız bağışlarınızı Türkiyeli Yurtseverlerle Dayanışma Komitesine gönderebilirsiniz. Komitenin adresi: P.K. 12 Emirgan İstanbul.

Bu sayımızda, Turhan Temuçin'in 27 Aralık 1975 tarihli Yeni Ortam gazetesinde çıkan Türkiyeli yurtseverlerle ilgili yazısının bazı bölümlerini yayınlıyoruz.

Turhan TEMUÇİN

Hâkim Somoskoey

Yasa dışı bir örgüt kurdukları gerekçesi ile Almanya'da tutuklanan dört Türk'ün yargılanması devam etmektedir...

Hâkim Somoskoey bir hâkim gibi değil, bir Gestapo şefi gibi yargı hakkını kullanmakta ve dört sanığa taraf gibi davranmaktadır. Çirkin olan budur işte...

Ve şahitleri biraz sıkıştıran, delilleri eleştiren sanıklara da duruşmadan men cezası vermektedir hâkim Somoskoey. Ömer Özerturgut'a da işte bu nedenle 17.11.1975—25.11.1975 tarihleri arasında duruşmaya girmeme cezası vermiştir...

Dört yurttaşımızın davası bütün dünyada yankılar uyandırmıştır. İnsan haklarına saygılı ülkelerde aydınlar davayı kınamakta ve Somoskoey'i lanetlemektedir. Somoskoey'e lanetler yağarken, siyasi mahkumlarla dayanışma, yardım derneğinin «J.G. Schmidt Konto Nummer 65 34.655 Commerz Bank Zweigstelle — Frankfurt — Bornheim» adresindeki heşabına da bağışlar yağmaktadır.

Salt Somoskoey'in bağnaz ve faşist ve hâkimlik mesleğine yaraşmayan tutumu nedeni ile de dört yurttaşımıza karşı büyük bir ilgi doğmuş ve yardım elleri, dostluk sesleri Almanya'ya kadar uzanmıştır.

Böyledir işte, etki tepkiyi doğurur, yapılmak istenen kötülük iyiliklere çağrışım yapar. Bunu Somoskoey unutmamalı. Almanya'nın Ankaradaki elçisidir. Sonnenhol'e de hatırlatmak bizden.

Yeni Ortam 27 Aralık 1975

BASINDAN

Bulgar sosyal-faşistlerinin ırkçı baskılarına bir örnek

17 Aralık 1975 tarihli «Ayrıntılı Haber» gazetesinde yer alan bir yorumun önemli bölümlerini okuyucularımıza sunuyoruz:

«Bulgaristan'da yaşayan Türkler üzerinde sürekli olarak bir baskının sürdürüldüğü çoktan bilinmektedir... Bulgaristan'da ise durum, hiç bir zaman Lenin'in başlangıçta önerdiği duruma uymamaktadır. Bulgar yöneticileri Türklere azınlık muamelesi yapmamaktadırlar. Kültür muhtariyeti ise hiç bir zaman verilmemiştir. Türkler yüksek öğrenim yapacaklarsa, Bulgar okullarında Bulgarca okumak zorundadırlar. İsimlerinin sonuna, Bulgar diline uygun olarak «of» ekini koymak zorunluğu vardır. Gerçi bazı Türkler milletvekili, belediye başkanı gibi görevler alabilirler ama, yönetimde hiç bir zaman etkin olamazlar. Bulgaristan'da son yapılan nüfus sayımında, ülkede bulunan Türkler ve öteki azınlıklar, kayda «Bulgar» olarak geçirilmişlerdir. Azınlık işlemi görmemişlerdir. Keza Türklerden başka, Makedonlar da «Bulgar» olarak gösterilmiştir... Kökleri Slav olan Pomaklar da baskı altındadırlar. Bilindiği gibi Pomaklar ırk olarak Slav, din olarak Müslümandırlar. Adları da Müslüman adlarıdır. Son zamanlarda yöneticiler, Müslüman Bulgarlara baskı yaparak adlarını Bulgar adı olarak değiştirmelerini istemiştir. Pomaklar, baskı ağırlaştıkça ilgili makamlara baş vurarak adlarının değiştirilmesini istemektedirler.. Bulgar yöneticilerinin bu tutumu, sosyalist teoriye de uymamaktadır. Çünkü Leninizm'de, aynı ülkede yaşayan azınlıkları asimile etmek, onların kültürel ve siyasal muhtariyetlerini kısmak gibi bir eylem yoktur. Lenin, bu konuda oldukça geniş ve özgür davranılmasını önerir. Ülkelerinin her yanına Lenin resimlerini asan, heykellerini diken ve Leninist olduklarını ispatlamaya çalışan Bulgar yöneticileri, onun ilkelerine uymak gereğini duymamaktadırlar...»

1976'ya girerken...

YIKILAN VE ÇÖKEN, TA
BÜYÜYEN VE İLERLEYEN

DÜNYA SAVAŞI TEHLİKESİ ARTIYOR

Geçtiğimiz 1975 yılı boyunca, iki süper devlet ABD ve SSCB, aralarındaki vahşi hegemonya mücadelesini ve dünya halklarına karşı azgınca saldırılarını daha da şiddetlendirdiler İki süper devlet, birbirlerinin nüfuz alanlarına el attılar, ülkelerin içişlerine karıştılar, darbeler tezgahladılar, ülkeleri böldüler. İki süper devlet, özellikle sosyal-emperyalistler, çılgınca silahlandılar. Sosyal-emperyalistler, bir yandan «yumuşama» şarkıları söyleyip, halkları uyutmaya çalışırken, diğer yandan savaş hazırlıklarına büyük bir hız verdiler. Dünya hegemonyası mücadelesinde ABD emperyalistleri gerilerken, Sovyet sosyal-emperyalistleri ilerlemeye devam etti. Sosyal-emperyalistler, daha da saldırgan ve vahşi bir emperyalist güç olarak, dünyanın her yanına el attılar. İki süper devlet arasındaki rekabet, yeni bir dünya savaşı tehlikesini daha da artırdı.

1975 yılı boyunca, ülkelerin bağımsızlık, milletlerin kurtuluş, halkların devrim mücadelesi yükselmeye devam etti. Vietnam, Laos ve Kamboçya halkları, uzun süreli halk savaşında sebat ederek ve kendi güçlerine güvenerek, ABD emperyalistlerini ve kuklalarını yenilgiye uğrattılar ve milli demokratik devrimlerini zafere ulaştırdılar. Hindiçini halklarının büyük zaferi, bütün dünya halklarına ve halkımıza umut ve cesaret verdi.

1975 yılında Afrika halklarının milli kurtuluş savaşları da yeni zaferler kazandı. Mozambik halkı, Portekiz sömürgecilerini yenilgiye uğratarak bağımsızlığına kavuştu. Angola halkının zafere ilerleyen milli kurtuluş mücadelesi ise, iki süper devletin bölücülük ve müdahalesiyle karşılaştı. Angola halkı, birlik ve bağımsızlık yolunu tutarak bu yeni sömürgecileri de yenilgiye uğratacaktır.

1975 yılında, Filistin halkı, İsrail siyonistlerine yeni darbeler indirirken, Arap ülke ve halklarının haklı davası bütün dünyada en geniş desteği kazandı.

1975 yılı boyunca üçüncü dünya ülkelerinin emperyalizme, özellikle iki süper devlete karşı mücadelesi devam etti. Üçüncü dünya ülkeleri, aralarında birleşerek, iki süper devletin sömürü ve hegemonya çabalarına yeni darbeler indirdiler. Yeni bir uluslararası iktisadi düzenin kurulması yolunda olumlu adımlar attılar.

Bütün ülkelerde Marksist-Leninist Partiler, birliklerini pekiştirdiler, aralarındaki enternasyonal dayanışmayı güçlendirdiler, milli bağımsızlık ve devrim yolunda ilerlemek için çalışmalarını arttırdılar. Halkları yeni bir savaş tehlikesine karşı uyardılar. Her yerde yeni-Nazi revizyonist partileri teşhir ettiler.

MÜCADELENİN KAHRAMANI SIRADAN İŞÇİLERDİR

Tariş işçileri - Aralık 75

Berec işçileri ve halk polisi püskürttü - Ağust

Bütün bu gelişmeler, iki süper devlete karşı dünya birleşik cephesinin güçlenmesinin işaretleri oldu.

DEVRİMCİ SAFLARDA MÜCADELE AZMİ REVİZYONİSTLER ARASINDA BÖLÜNME VE KARGAŞALIK

Ülkemizde de halkımızın mücadelesi 1975 yılı boyunca yükselmeye devam etti. 1975 yılının ülkemiz devrimi açısından en önemli olayı şüphesiz ki, iki süper devlete karşı bağımsızlık bayraklarının bütün yurtta yükselmesiydi. «Ne Amerika, Ne Rusya Bağımsız Türkiye» sloganı etrafında toplanan devrimciler ve yurtseverler, iki süper devlete karşı mücadeleye atıldılar. Halkımızın baş düşmanları olan iki süper devleti, özellikle Sovyet sosyal-emperyalizmini teşhir ettiler. Buna paralel olarak, revizyonizmin işbirlikçi yüzü açıkça ortaya çıktı ve devrimci saflarla, revizyonist saflar arasındaki kutuplaşma iyice belirginleşti. Gittikçe daha çok sayıdaki devrimci ve yurtsever, iki süper devlete karşı mücadele bayrağı altında toplanmaya başladı. Devrimci saflarda mücadele azmi ve yüksek bir moral görülürken, revizyonist saflarda, bölünme ve kargaşalık sürekli bir hal aldı.

1975 yılının geniş halk kitleleri açısından en büyük özelliği kitlelerin geniş ölçüde sola kayması oldu. Faşist ve gerici partilerin etkisi altındaki geniş kitleler, hızla reformcu CHP'nin saflarına kayarken, kitlelerin ileri kesimleri, CHP reformculuğunun etkisinden kurtulup devrimci saflara doğru ilerlediler. Böylece 1975 yılı içinde CHP, yükselişinin zirvesine yaklaşırken, aynı zamanda zirveden düşüşün ilk işaretlerini de göstermeye başladı. Kitlelerin sola kayışı, faşistlerin ve revizyonistlerin giderek tecrit olmaları sonucunu verdi. Bütün bu gelişmeler içinde halkın devrimci safları güçlendi.

1975 yılı boyunca, işçilerin, köylülerin, gençlerin, bütün halkın mücadelesi revizyonist barikatları yıkarak ilerledi. Faşistler ve revizyonistler, yükselen kitle mücadelesi karşısında tabanlarını kaybedip tecrit olurken, kitlelerin morali yükseldi, yılgınlığın yerini, acıları küçümseyen devrimci bir ruh hali almaya başladı. Revizyonistlerin «provakasyon» teorileri, kitlelerin mücadeleleri karşısında ağır darbeler yedi. Halk kitleleri, iktisadi ve demokratik taleplerle başlatılan mücadelelerin yanısıra, siyasi kurtuluş yolunu gösteren sloganlara ve siyasi mücadelelere büyük bir ilgi gösterdiler. Kitleler, her türlü engeleme çabalarına rağmen siyaset sahnesinde bir güç olarak ortaya çıktılar.

BAĞIMSIZLIK BAYRAKLARINI DAHA DA YÜKSELTELİM

İncirlik Bağımsızlık Yürüyüşü - Ağustos 75

Devrimciler Amerikan Mağazası Px'i işgal etti Ağustos 75

İki Süper Devlete Karşı Taksim Yürüyüşü ve ... 3 Kasım 75

İKİ SÜPER DEVLETİN ÜLKEMİZ ÜZERİNDEKİ REKABETİ YOĞUNLAŞIYOR

İki süper devletin ülkemiz üzerindeki hegemonya mücadelesi gittikçe şiddetleniyor. İki şüper devlet için büyük stratejik öneme sahip bulunan Türkiye üzerindeki bu mücadele, önümüzdeki dönemde daha da büyük bir hız kazanacaktır. Ülkemizde ABD empe[...]yalistleri gerilemekte, buna karşılı[...] sosyal-emperyalistlerin ülkeye sızma[...] artmaktadır. Ancak ABD emperyalis[...]leri, sırtımıza geçirdikleri pençelerin[...] asla kendi rızalarıyla gevşetmeyecekle[...]dir.

Hakim sınıflar içindeki çatışmalar d[...] şiddetlenmektedir. Faşistlerin kendi i[...]lerindeki anlaşmazlık ve mücadelele[...] artarken, faşistlerle reformcular ar[...]sındaki mücadele de siddetlenmektedi[...] Bütün bunlardan daha önemlisi, halkl[...] hakim sınıflar arasındaki mücadele gi[...]tikçe yoğunlaşmaktadır. Hakim sınıfla[...] içinde, faşist saldırı eğilimi güç kaza[...]maktadır. Önümüzdeki dönemde Türk[...]ye'de, sınıf mücadelesi alanında, şi[...]detli hesaplaşmalar olacaktır. Bütün b[...] şartlarda 1976 yılındaki görevlerimi[...] şöyle sıralayabiliriz:

GÖREVLERİMİZ

1.Merkezi siyasi görevimiz, iki süpe[...] devlete karşı milli bağımsızlık müc[...]delesini yükseltmektir.

Bunun için;

- ABD emperyalizminin ve Sovy[...] sosyal-emperyalizminin ülkemiz üzeri[...]deki hegemonyasına bütün gücümüz[...] karşı çıkmalı, geniş halk kitlelerini i[...] süper devletin tahakkümüne karşı m[...]cadeleye sevketmeliyiz.

İki süper devlete karşı milli köleli[...] politikasını sürdüren ABD işbirlikçi[...] faşistleri ve sosyal-emperyalizmin işbi[...]likçisi revizyonistleri, bütün halk önün[...]de teşhir etmeli, milli ihanet politikas[...]nı mahkum etmeliyiz.

FAŞİZME KARŞI AKTİF KİTLE MÜCADELES

Koca Mustafa Paşa - 2 Aralık 1975

İHE ... ZAFERE ...

Reformcuların; «denge» ve «çok yön-
ı ilişkiler» adıyla ileri sürdükleri, iki üper devlete karşı milli teslimiyet potikasını açığa çıkarmalı ve reformcuların iki süper devletle uzlaşma siyaıtlerini eleştirmeliyiz.

Her türlü milli kölelik, teslimiyet ve ılgınlıkla sonuna kadar ve uzlaşmaz r mücadele sürdürmeliyiz.

Ülkenin en geniş yurtsever halk kitlerini, milli bağımsızlık mücadelesine ıtmak, en önde gelen görevimiz olmaıdır.

İki süper devlet ve işbirlikçilerine ırşı, bütün yurtsever halkın ve iki ıper devlete karşı olan bütün diğer nıf, zümre ve kişilerin, işçi köylü it'akı temelinde en geniş birleşik cepısini kurmak için mücadele etmeliyiz. ı cephede proletaryanın öncülüğünü bağımsızlığını teminat altına almak n çalışmalıyız.

Milli bağımsızlık mücadelesinin, mil-demokratik devrim hedefinden kopıması için azami dikkati göstermeli:.

• Yeni bir emperyalist dünya savaıa karşı hazırlıklı olmalıyız. Savaşa rşıyız, fakat savaştan korkmuyoruz. yle bir emperyalist savaş çıktığında, ıemizin bu savaşın dışında kalması n, bütün halkımızı şimdiden emperlist savaşa karşı ve barış için müdeleye sevketmeliyiz. Ülkemizin, iki ıer devlet, özelikle Sovyet sosyalperyalizmi tarafından istilası tehdiıe karşı bütün halkı uyarmalı ve ülnizin öz kaynaklara ve halkın silahmasına dayanan milli savunmasının çekleşmesi için çalışmalıyız. Ülkezin milli savunmasında esas olarak, kımızın bağımsız güçlerine dayannın propagandasını yapmalıyız.

Dünya halklarının başına yeni bir ıya savaşı açmaya cüret edecek olan süper devlet, kaldırdıkları taşın altda kalacaklardır.

• Türkiye'nin Kıbrıs'taki işgale son mesi için mücadeleye devam etmeli. Türkiye'nin işgale devam etmesi, süper devletin, Kıbrıs, Yunanistan Türkiye'ye daha çok müdahale edenelerine yol açıyor. Bu politika, kiyeyi üçüncü dünya ülkelerinden ıklaştırıp iki süper devlete yaklaştıır. Bütün yabancı askerler Kıbrıs'tan ilsin. Birleşmiş Milletler Kararı uyansın. Kıbrıs'ın kaderini Kıbrıs'ın k ve Rum toplulukları tayin etsin. 'ürkiye ve Yunanistan gibi, iki üçün dünya ülkesi arasındaki anlaşmazarı körükleyen her türlü emperya. şoven tutuma karşı çıkmalı ve kiye ile Yunanistan'ın dostluğunu ına kadar savunmalıyız.

'ürkiye'nin iki süper devletle değil, ıncü dünya ile birleşmesini savunlı, bu yönde atılacak her olumlu mı sonuna kadar ve samimiyetle teklemeliyiz. Türkiye ve Filistin klarının dayanışmasını geliştirmeli. Türkiye'nin NATO'dan çıkması, rşova paktına girmemesi ve bloksuz eler safında yer alması için mücae etmeliyiz.

. Milli bağımsızlık mücadelesi ile, k devrimi mücadelesini birleştirmeiz.

Milli bağımsızlık mücadelesinin de, rim mücadelesinin de esas güçleri ı ve köylü kitleleridir. İşçi ve köylü lelerini seferber etmeden, milli bağımsızlık ve devrim yolunda ilerleyemeyiz. Bugün en önemli görevimiz, milli bağımsızlık mücadelesiyle halk devrimini birleştiren bir politika izleyerek halkın bağımsız devrimci güçlerini oluşturmaktır. Ancak, bu güçlere dayanarak zafere doğru ilerleyebiliriz.

Bunun için;

• Faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı halkın demokrasi mücadelesini yükseltmeli ve bu yolla milli bağımsızlığın ve devrimin esas güçleri olan işçileri ve köylüleri seferber etmeliyiz.

Halkın demokrasi mücadelesini sürdürürken, demokrasinin en tehlikeli düşmanlarını tecrit etmeye özel bir önem vermeliyiz. Bunun için, reformcuların ve revizyonistlerin 12 mart generallerini gözden kaçırma ve mücadeleyi sadece MC faşistleriyle kısıtlama çabalarına karşı uyanık olmalıyız. Diğer yandan, kendilerini gözlerden gizlemeye çalışan en azılı sosyal-faşist klik olan «TKP» revizyonistlerini açığa çıkarmaya da büyük önem vermeliyiz.

Hakim sınıflar içinde yükselen faşist saldırı eğilimine karşı halkı uyarmalıyız. Revizyonistlerin «provokasyon» teorilerine yeni darbeler indirmeli ve kitlelerin mücadelesini daha da yükseltmeliyiz.

• Demokratik devrimin özü olan, köylülerin toprak devrimi mücadelesini geliştirmeye özel bir önem vermeliyiz. Köylü kitlelerinin mücadelesini yönlendirmeli, toprak elde etme mücadelelerini geliştirmeliyiz. Bütün bu mücadelelerde, özellikle iki süper devlete köleliği savunan toprak ağalarını ve tefecileri hedef almaya dikkat etmeliyiz. Toprak devrimi mücadelesinin belkemiği olan tarım işçilerini ve yoksul köylüleri mücadeleye sevketmek ve örgütlemek için büyük bir enerjiyle çalışmalıyız.

• Kürt milliyeti üzerindeki milli zulme kararlılıkla karşı çıkmalı ve iki milliyetten halkın iki süper devlete karşı anti-emperyalist birliğini kurmaya büyük bir önem vermeliyiz.

• Sendikalarda faşist ve revizyonist sendika ağalarını teşhir etmek ve tabandaki işçilerin hakimiyetini sağlamak için uzun, sabırlı ve aktif bir mücadele sürdürmeliyiz.

• Geniş emekçi halk kitlelerinin en basit taleplerine kulak vermeli, onlarla birleşmeli, bu mücadelelere bütün gücümüzle katılmalı ve böylece kitlelere siyasi bakımdan yön göstermeliyiz. Demokratik haklar için verilen mücadelenin en önünde yer almalıyız. Gençliğe yöneltilen faşist saldırıları geniş gençlik kitlelerini seferber ederek göğüslemeliyiz.

• Kitle mücadelesini daha da yükseltirken, bu mücadelelerin daha bilinçli, daha derli toplu, daha hazırlıklı, daha birleşik, daha örgütlü bir şekilde sürdürülmesi için azami çabayı göstermeliyiz. Kitleleri çeşitli seviyelerdeki kitle örgütlerinde birleştirmeliyiz.

3. Örgütsel alandaki merkezi görevimiz proletarya partisinin inşasıdır.

Proletarya partisinin inşası görevine sıkı sıkıya sarılmalıyız. Bunun bir parçası olarak devrimcilerin birliği yolunda yeni adımlar atmalıyız. 1976 yılı, proletaryanın örgütlenmesi alanında yeni başarılar getiren bir yıl olmalıdır. Halkın milli bağımsızlık ve devrim mücadelesine ancak, proletaryanın örgütlenmesi ve proletarya partisinin inşası yolunda ilerlediğimiz taktirde öncülük edebiliriz.

• Siyasi çizgimizi daha da derinleştirmeli ve berraklaştırmalıyız. Bu amaçla, devrimci saflarda canlı bir tartışma ortamı yaratmalı, bütün arkadaşların bu tartışmalara katılmalarını sağlamalıyız. Eleştiri ve-özeleştiri ortamını daima canlı tutmalıyız.

• Halen saflarımızdaki esas zaaf, sosyal-emperyalizmin ve revizyonizmin gerçek niteliğini anlamamak ve milli bağımsızlık mücadelesinin önemini kavramamaktır. Bunun için, dergimizin açtığı «revizyonizm mikrobunu yoketme» kampanyasını, özellikle bu noktalar üzerinde yoğunlaştırmalı, öte yandan diğer bir emperyalist güce karşı teslimiyetçilik gösteren, sınıf mücadelesini ve devrimi ihmal eden tutumları da eleştirmeye devam etmeliyiz. Bu arada, revizyonizmin beşinci kolu olan Troçkizmin saflarımızdaki etkilerine karşı da mücadeleyi gevşetmemeliyiz.

• «Revizyonizm mikrobunu yoketme» kampanyamızı çalışma tarzımızı düzeltme çabalarımızla birleştirmeliyiz. Kollektif çalışmayı ihmal eden bireyci çalışma tarzını yenmeli, daima bütün devrimcileri seferber eden bir çalışma sürdürmeli, günlük işlere batmamalı, gözümüzü devrimci siyasetten ayırmamalı ve bu siyasetleri kendi çalışma alanımıza uygulamalıyız. Daima kitlelerden kitlelere ilkesini uygulamalı, kitlelerden hiç bir zaman kopmamalıyız. İdeolojik ve siyasi çalışmaya en büyük önemi vermeli, revizyonizmi değil, Marksizmi uygulamalıyız.

1976 yılında yeni mücadeleler bizleri bekliyor. Halkımız 1976 yılına umutla bakıyor. Çünkü bugün, yılgınlık bulutlarını aralayan bir rüzgar esiyor. Bu, kitle mücadelelerinin rüzgarıdır. Bu rüzgar, binlerce emekçinin gözlerini açıyor, onları ayağa kaldırıyor. Bu rüzgar, faşistleri ve revizyonistleri titretirken, halkımızın doğrulmasına ve karanlık bulutların arasından ilerdeki büyük aydınlığı görmesine yol açıyor.

EMPERYALİZMİ YERE VURAN VİETNAM'A BİN SELÂM!

EZİLEN BİR ASYA ÜLKESİNDEN ÖZGÜR KAMBOÇYA'YA SELAM!

Halk yenilmez. Halk savaşı yenilmez!

YIKILSIN AĞALIK TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN

Beylikköprü köylülerinin toprak mücadelesi – Ağustos 75

Sazlıköy tarım işçilerinin toprak mücadelesi – Haziran 75

Salmanıpak köylülerinin Toprak ve Bağımsızlık Yürüyüşü – 30 Ekim 1975

DÜNYA BARIŞINI KİM TEHDİT EDİYOR: 2

HEGEMONYA HEDEFİ GÜDEN

«Yumuşama», «barış» ve «silahsızlanma» lâflarını ağızlarından düşürmeyen Sovyet sosyal-emperyalistleri, yalnız Hitleri andıran bir hızla silahlanmak, özellikle nükleer savaş hazırlıklarını yoğunlaştırmak, emperyalist bir açık-deniz filosu inşa etmek ve ekonomilerini tepeden tırnağa askerileştirmekle yetinmiyorlar. Onlar, bu maddi hazırlıkları temelinde, baştan aşağı saldırgan bir kuvvet yığınağını adım adım geliştiriyor, dünyanın tek hakimi olmaya yönelen cüretkâr planlar hazırlıyorlar.

REKABETİN ODAK NOKTASINDA, ÜÇ MİSLİ ÜSTÜN BİR YIĞINAK

Sovyetler Birliği, İkinci Dünya Savaşının bitiminden bu yana 30 yıl geçtiği halde, Doğu Avrupa'da çok sayıda asker bulundurmakla kalmıyor; bu birliklerini sürekli olarak arttırıyor. Bu artış hızı, özellikle 1972'den bu yana, her yıl yüzde 5-10 oranındadır. Halen Sovyet kara ordusunun yüzde 75'i, hava ordusunun yüzde 70'i, orta menzilli füzelerinin yüzde 90'ı, kısa menzilli füzelerinin ise yüzde 85'i Avrupa'da bulunmaktadır. Sovyet suüstü savaş gemilerinin yüzde 75'i, denizaltılarının ise yüzde 70'i, Avrupa'nın etrafındaki denizlerde devriye gezmektedir. Uralların batısında, Sovyetlerin 3.4 milyon askeri mevcuttur. Bu kuvvetler, Sovyetler Birliği'nin Doğu Avrupa'daki toprakları ile Doğu Avrupa ülkeleri arasında dağılmış bulunmaktadır. Doğu Almanya, Polonya, Çekoslovakya, Macaristan ve Bulgaristan'daki Sovyet askeri varlığı öylesine yoğundur ki, yalnız Çekoslovakya değil, bu ülkelerin tümü, fiilen işgal altındaki ülkeler durumundadırlar.

Yalnız ABD ve Sovyet kuvvetlerine değil, bir bütün olarak NATO ve Varşova Paktlarına bakıldığında, Batılı emperyalistler karşısında sosyal-emperyalistlerin üstünlüğü daha iyi görülmektedir. Bu sayfalarda yer alan tablolar, Doğu Avrupa ülkelerindeki Varşova Paktı kuvvetlerinin, özellikle tank ve uçak gibi saldırı silahları açısından, NATO kuvvetlerinin üç mislini bulduğunu gösteriyor. Kaldı ki bu rakamlara, **Sovyet sınırları içinde mevzilenmiş bulunan tümen, tank ve uçaklar dahil değildir.** Üstelik, bu nicelik üstünlüğünün yanısıra, Varşova Paktı kuvvetleri nitelik bakımından da bazı avantajlara sahiptirler. Bir kere Varşova Paktı, NATO'dan çok daha merkezi bir şekilde örgütlenmiştir. Silah ve cephaneler tamamen standartlaştırılmış, tek tek ülkelerin sınırlarını ve milli iradelerini tanımayan bir hava alanları ve demiryolları ağı kurulmuştur. Bu yekpare ikmal - destek sistemi sayesinde, henüz Sovyet sınırları içinde bulunan birlikler de cephenin herhangi bir noktasına hızla sevkedilebilecek, Batı Avrupa'nın Rusya'ya yakın, ABD'ye ise çok uzak olmasının doğurduğu coğrafi avantaj sonuna kadar değerlendirilebilecektir.

Avrupa'da karşı tarafın kuvvetlerinin üç misline varan böyle bir yığınağın, savunma amacı güttüğünü kim iddia edebilir? Sovyet generalleri bile böyle bir iddiada bulunmuyorlar. Sovyet revizyonist «Komünist» dergisi, 1974/3. sayısında şöyle yazıyor. **Sovyet kara, deniz ve** hava orduları her hal ve şart altında ÇOK ANİ VE DERİN SALDIRILAR başlatabilirler ve taktik ve stratejik hedeflerine başarıyla ulaşabilirler.» Ülkemizdeki revizyonistler bu konuda efendileri kadar açıksözlü değillerdir.

AVRUPA'DAKİ ASKERİ BLOKLARIN DURUMU (SSCB sınırları içindeki kuvvetler hariç)

Birlik ya da silah tipi	NATO	Yalnız SSCB	Varşova Paktı toplamı
Zırhlı tümenler	18	24	40
Motorize piyade tümenleri	35	26	69
Barış zamanında asker sayısı	1,170,000	715,000	1,265,000
Barış zamanında tank sayısı	10,000	14,100	26,500
Hafif bombardıman uçakları	173	230	280
Avcı ve avcı bombardıman uçakları	2275	2450	4425
Keşif uçakları	400	390	550

VARŞOVA PAKTI KUVVETLERİNİN KUZEY VE GÜNEY HÜCUM KOLLARI ARASINDAKİ DAĞILIMI

	Orta ve Kuzey Avrupa		Güney Avrupa	
Birlik ya da silah tipi	Varşova Paktı	NATO	Varşova	NATO
Zırhlı tümenler	33	12	7	6
Motorize piyade tümenleri	37	13	32	22
Barış zamanında asker sayısı	910,000	620,000	355,000	550,000
Barış zamanında tank sayısı	20,000	7,000	6,500	3,000
Hafif bombardıman uçakları	250	165	30	8
Avcı ve avcı-bombardıman uçakları	3,600	1,600	825	675
Keşif uçakları	500	275	50	125

KISKAÇ PLANININ KUZEY KANADI

Sosyal - emperyalistlerin askeri manevraları, günlük devriyeleri, birliklerinin yer değiştirmeleri ve özellikle deniz kuvvetlerinin konumu, «Komünist» dergisinin sözünü ettiği «taktik ve stratejik hedefler» konusunda oldukça iyi bir fikir vermektedir. Sovyet genel stratejisinin birinci aşaması Batı Avrupa'yı yutmak, ikinci aşaması ise bu temel üzerinde dünya hakimiyetini ele geçirmek için Atlantik ve Pasifik Okyanusları üzerinden Amerika'ya yönelmektir.

Avrupa'nın kuzey kanadındaki durumu ele alalım. Geçen sayımızda belirttiğimiz gibi, Avrupa denizlerindeki Sovyet donanmasının üçte ikisi, bu kanatta yer almaktadır. Bu kuvvetler, Kuzey Filosu ve Baltık Filosu olmak üzere iki esas gruba ayrılmıştır. Kuzey Filosu, Murmansk yakınlarındaki Severomorsk'ta üslenmiştir. Severomorsk, dünyanın en büyük askeri üssüdür. 500 tonun üzerindeki 60-70 suüstü savaş gemisi ile 90'ı nükleer güçle çalışan 170-180 kadar denizaltı, harekâtlarını bu üsten yola çıkarak sürdürmektedirler. Leningrad'da üslenmiş bulunan Baltık Filosu ise, suüstü gemileri bakımından Kuzey Filosuna eşittir, fakat «sadece» 75 denizaltıya sahiptir. Bu gemiler, Sovyet deniz kuvvetlerine bağlı 500 kadar bombardıman uçağı ve gene 500 kadar başka çeşitlerden uçakla desteklenmektedir.

Baltık Denizinden, İskandinavya'nın doğuya uzanan çıkıntısı olan Kola Yarımadasının kuzey ucuna kadar olan alanı kapsayan Leningrad Askeri Bölgesinde, Sovyet kara ordusunun şu güçleri bulunmaktadır:

— 6 motorize piyade tümeni. Bu tümenlerin her birinde 11 000 asker, 190 zırhlı savaş aracı, 300 zırhlı personel taşıyıcı, 1300 çeşitli nakliye aracı vardır

— Leningrad yakınlarında, Pskov'da üslendirilmiş bulunan en az 1 hava indirme tümeni. Bu tümen, üç paraşütçü alayından kuruludur ve 7200 kişiyi kapsamaktadır.

— 1 zırhlı tümen.

— Kola yarımadasındaki 15 büyük ve 25 daha küçük havaalanında üslenmiş bulunan 300 kadar savaş uçağı. **Bütün bu kuvvetlerin toplamı, 500 gemi, 100 000 asker ve 1300 uçağı bulmaktadır.**

Bu kuvvetlerin «normal» talim ve devriye faaliyetleri, şu noktaları kapsamaktadır:

— Severomorsk'tan yola çıkıp Barents Denizi ve Norveç Denizi yoluyla Kuzey Atlantik'e geçen Sovyet denizaltıları, bu denizde kuzey-güney istikametinde devriye gezmektedirler. Devriye kolu herhangi bir anda en az 26 denizaltıyı içermektedir.

— Kola yarımadasından kalkan Tupolev-20 uçakları, Kuzey Denizi petrol yatakları ile İngiltere ve Norveç'in hava savunması sistemine karşı her hafta birkaç casus uçuşu yapmaktadırlar.

— Sovyet denizaltıları Barents ve Norveç Denizlerinde sürekli füze atış denemeleri yapmakta, bu denemelerin hedeflerini sık sık Norveç'in 200 deniz mili genişliğindeki iktisadi yetki alanı içinden seçmekte, Norveç'i nükleer hücumla tehdit etmektedirler.

— Sosyal - emperyalistler, Norveç'e ait olup Gronland

ile Kola yarımadasının tam ortasında yer alan ve Barents-Norveç Denizleri suyolunu denetleyebilen Svalbard (Spitzbergen) adalarının Norveç - Sovyet «ortak egemenliğine» devredilmesini talep etmişlerdir.

— Kola yarımadasındaki Peçenga üssünde bulunan 1 motorize piyade tümeni, 4000 kişilik bir seçkin deniz piyadesi tugayı ve diğer birlikler, Norveç sınırından hemen birkaç kilometre ötede, sık sık çıkartma harekâtları tertiplemektedirler. Bu harekâtlara, Pskov'dan gelen paraşütçü tümeni de katılmaktadır.

— İskandinav yarımadasının güneyinde, İskandinavya ile Kuzey Avrupa arasında kalan Sovyet Baltık Filosu ise, sürekli olarak Kattegat ve Skajarak boğazlarını geçip Atlantik'e açılma, aynı zamanda İskandinavya'yı güneyden kuşatma talimi yapmaktadır. Doğu Baltık limanlarından denize açılan ve Doğu Alman limanlarından desteklenen Sovyet savaş filosu, önünde elektronik aygıtlarla donatılmış kalabalık bir «balıkçı» gemileri grubu olduğu halde ikide bir hızla Kuzey Danimarka ve İsveç kıyılarına doğru gelmekte, sonra geri dönmekte, adeta bir sinir harbi yürütmektedir.

KISKACIN GÜNEY KANADI VE KARADA İKİLİ HÜCUM PLANI

Avrupa'nın güney kanadında ise, Sovyet Akdeniz filosu, Karadeniz'deki üsleri ile Cebelitarık arasında sürekli devriye gezmektedir. Genel olarak 50-60, Orta Doğu Savaşı gibi kritik dönemlerde ise 90 gemiyi kapsayan bu filoya, Moskova helikopter gemisi

SALDIRGAN SAVAŞ PLANLARI

Gaz maskeli, radyasyona karşı özel elbiseli Varşova Paktı birlikleri, orta ve kısa menzilli Sovyet nükleer füzeleriyle birlikte, Doğu Almanya'da yapılan atom savaşı provaları sırasında. İşte revizyonistlerin göklere çıkardığı «yumuşamanın maddeleşmesi»!

ve taşıdığı deniz piyadesi gücü de dahildir. Bu filonun savaş görevleri şunlardır: 1) Orta Doğu'da bölgesel savaşlara müdahale etmek. 2) Büyük bir savaş halinde, ilk iş olarak, ABD Altıncı Filosunun vurucu çekirdeği olan uçak gemilerini denizden denize atılan füzelerle yoketmek; veya hiç olmazsa, ABD Altıncı Filosu ile Güney Avrupa arasına girip, Sovyet kara kuvvetlerinin güney kolunun ilerleyişini korumak. 3) Cebelitarık boğazını ele geçirip Atlantik'e çıkmak ve kuzeyden inen Baltık ve Barents filolarıyla buluşmak.

Görülüyor ki Sovyetlerin bütün askeri planları, Batı Avrupa'nın ABD'den Atlas Okyanusu ile ayrılmış bulunması üzerine kuruludur. Sosyal - emperyalistler, Batı Avrupa'ya karşı karada iki esas vuruş yapmayı tasarlıyorlar. Bu saldırılardan birincisi Batı Almanya üzerinden Fransa ve Belçika yönünde, ikincisi ise Romanya, Yugoslavya ve Arnavutluk üzerinden Adriyatik limanları ve İtalya yönünde ilerleyecektir. Birinci kol, daha önemlidir. Bu kol doğudan batıya ilerlerken, Avrupa'nın kuzey denizlerine bakan sağ kanadını, Sovyet Baltık ve Kuzey Filoları koruyacaktır. Bu filolar ve Kola yarımadasındaki kuvvetler İskandinavya'yı her taraftan kuşatıp istila edecek, aynı zamanda Kuzey Avrupa'nın bütün deniz alanlarını denetim altına alıp ABD-Avrupa bağlantısını keseceklerdir. Aynı şekilde, güneyden saldıran kol da Akdeniz filosuyla uyum içinde hareket edecektir. Avusturya askeri yetkilileri, Sovyet kara kuvvetlerinin Avusturya'yı 48 saat içinde çiğneyip geçmeyi tasarladıkları konusunda ellerinde kanıtların bulunduğunu açıklıyorlar. Doğu Almanya'dan Batı'ya saldıracak Varşova Paktı gücünün görevleri ise, 48-72 saatte Belçika - Kuzey Fransa limanlarının art - bölgesine varmayı içermektedir.

OKEAN 1975 MANEVRALARI

Bu savaş planının varlığının bir diğer kanıtı da, Sovyetler Birliği'nin «Okean 1975» adı verilen deniz manevralarıdır. Okean 1975 (Okyanus 1975) manevraları 17 Nisan'da başlamış, aynı anda çeşitli denizlerde bir dizi alt-manevra halinde sürdürülmüş, Mayıs ortalarında sona ermiştir. 220'yi aşkın savaş gemisi ile ünlü Sovyet «balıkçı» gemilerinin 300 kadarının katıldığı bu harekât, «tarihin en büyük deniz tatbikatı» sıfatını kazanmıştır. Okean 1975 sırasında, gerek Atlantik'te ve gerekse diğer denizlerde sosyal-emperyalistlerin yaptıkları şunlardır:

a) Severomorsk ve Baltık üsleriyle Akdeniz'den Atlantik'e açılan «denizaltı imha» grupları, geçtikleri alanların ABD denizaltılarından temizlenmesi tatbikatı yapmışlardır.

b) Danimarka kuzeyindeki Skagen dolayları ile Norveç kuzeyindeki Finnmark, Bjornoya, Jan Mayen, İzlanda, Farö adaları ve Şetland adaları dolaylarında yığınak yapan 100 kadar Sovyet gemisi, bütün İskandinavya'yı abluka altına almışlardır.

c) Bir büyük füze - atar kruvazör etrafında örgütlenmiş ayrı bir savaş grubu, Norveç Denizi ile Barents Denizini sürekli olarak taramış, gene bir ağır füze-atar kruvazör etrafında örgütlenmiş bir diğer hücum gurubu Baltık'tan Atlantik'e açılmıştır. Kuzey Atlantik'te, sürekli devriye gezen 26 Sovyet nükleer füze-atar denizaltısı için muazzam bir yüzer-üs kurulmuştur.

d) Norveç Denizi ile Baltık'tan açılan hücum grupları ve «denizaltı imha» grupları, Atlantik ortasında, Kuba'daki Sovyet üslerinden yola çıkan grupla buluşmuşlar, Orta Atlantik alanını hakimiyet altına almanın provasını yapmışlardır.

e) Akdeniz'deki Sovyet filosu, 2 füze-atar kruvazör, 2 füze-atar denizaltı ve 20 kadar çeşitli gemiyle, ilk defa Sardunya ve Korsika adalarıyla İtalya arasındaki dar deniz alanına girmiş, Korsika'yı kuzeyden (İtalya ve Fransa kıyılarının çok yakınından) dolaşmış ve Batı Avrupa güney kanadını yoklaya yoklaya Cebelitarık'a yönelmiştir. Bu arada bir grup MİG-25 uçağı Fransa'nın Rhone nehri vadisine güneyden girip Lyon şehri civarına kadar uzanmış, bu noktada Fransız avcı uçakları tarafından geri çevrilmiştir. Olay, Sovyetlerle arayı açmak istemeyen uzlaşmacı Batı Avrupa burjuvazisi tarafından örtbas edilmiştir.

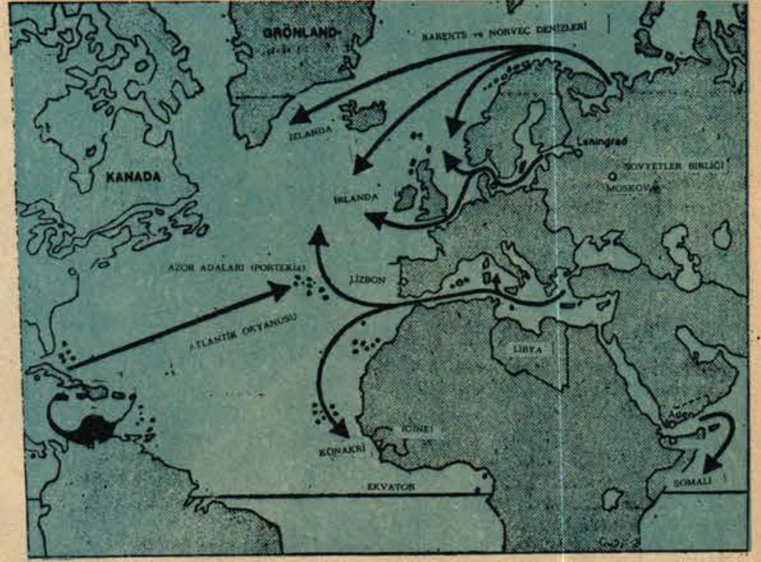
f) Gerek kuzey ve gerekse güney denizlerindeki manevralar sırasında, son sistem Sovyet bombardıman uçakları Sovyet filolarının üstünde ve ilerisinde uçmuşlar, 100 kilometre menzilli havadan - denize füzeleriyle ABD uçak gemilerini imha etmenin provasını yapmışlardır.

g) Güney denizlerinde ise, Cebelitarık'tan Atlantik'e açılan bir kısım Sovyet gemileri Gine açıklarına inerken, Aden, Sokotra Adası ve Berbera'daki üslerinden denize açılan Sovyet filoları ise iki yönde hareket etmişlerdir. Bir kısmı, Afrika'nın doğu kıyılarında kuzey - güney doğrultusunda devriye gezmişler, diğer bölümü ise Hint Okyanusu'nun kuzey kesimlerinde doğu-batı doğrultusunda hareket ederek, Basra körfezinden dört bir yana dağılan tanker hatlarını kesecek şekilde mevzilenmişlerdir. Hint Okyanusundaki Sovyet filoları, Rusya'dan kalkıp Hindistan üzerinden uçarak güneye inen uzun menzilli Sovyet bombardıman uçaklarıyla da buluşmuşlardır.

h) Okean 1975 manevraları sırasında, Sovyet ordusunun en seçkin vurucu gücü sayılan 17. paraşütçü tümeni de cephe gerisinden Doğu Almanya'daki ileri mevzilere nakledilmiş ve manevralar sona erdiğinde Doğu Almanya'yı terketmemiştir.

Okean 1975 manevralarının, esas olarak Batı Avrupa'yı kuşatma harekâtının provası olduğu görülmektedir. Bütün bu faaliyetler, bugünkü Sovyetler Birliği'nin askeri gücüne dayanarak dünya hakimiyeti peşinde koşan emperyalist bir süper devlet olduğunun güçlü kanıtlarını teşkil etmektedir.

Savaş tehlikesi ve «yumuşama» konusundaki araştırmamıza, gelecek sayılarımızda devam edeceğiz.

Okean 1975 manevraları. Oklar, Sovyet filolarının harekâtını göstermektedir.

BU AY OKUYACAĞIMIZ KİTAP

Lenin: Sosyalizm ve Savaş

Bütün okuyucularımızı, Lenin'in «Sosyalizm ve Savaş kitabını:

— Emperyalizm ile çeşitli türden savaşlar arasındaki ilişki,

— Marksistlerin çeşitli türden savaşlara karşı farklı tutumları,

— Bugün dünyanın içinde bulunduğu durum,

— İki süper devlet arasında gitgide şiddetlenen hegemonya mücadelesinin doğurduğu savaş tehlikesi açısından okuyup incelemeye, tartışmaya ve çıkardıkları sonuçları dergimize yollamaya çağırıyoruz.

«Sosyalizm ve Savaş» kitabının özü, Lenin'in emperyalizm teorisiyle yakından ilgilidir. «Emperyalizm: Kapitalizmin En Yüksek Aşaması» kitabından çıkan sonuçların incelenmesine, önümüzdeki sayılarımızda devam edeceğiz.

DÜZELTME

Geçen sayımızda, 8-9. sayfalarda yer alan «Dünya Barışını Kim Tehdit Ediyor?» yazısının 2. sütununda, «Nükleer Savaş Hazırlığı» bölümünde, 8 satırlık bir bölüm montaj hatası sonucu düşmüştür. Dergimizde boş olarak çıkan bölümün aslı şöyledir:

«Sovyetler Birliği, özellikle en çok sözünü ettiği «nükleer silahsızlanma»nın tam tersini **yapmakta, nükleer silahları geliştirmeye ve bu alanda üstünlük sağlamaya çok büyük önem vermektedir. Yukarıda da belirttiğimiz gibi, Sovyet generalleri, «HER TÜRLÜ silahla yürütülecek bir savaşa» hazırlandıklarını söylüyorlar...»**

Öte yandan, aynı yazıda, 4. sütunda, Sovyetlerin 1968'de 7, 1975'te ise 50'nin üstünde «nükleer denizaltı»ya sahip oldukları belirtilmektedir. Burada söz konusu olan, sadece nükleer **füze-atar** denizaltılardır. Sovyetlerin toplam nükleer denizaltı sayısı, 90'ın üzerindedir.

Düzeltir, okuyucularımızdan özür dileriz.

Ceyhan'ın Sarıbahçe köylüleri kök sökerek kazandıkları toprakları ağalara bırakmayacak

17-18 Aralık gecesi, Ceyhan'ın Sarıbahçe köylülerinin iki senedir ektikleri topraklarını ellerinden almak isteyen Hacı Andırın isimli ağa köye silahlı bir saldırı tertipledi. Ağa, gece kanalın üstüne mevzilendirdiği kiralık adamlarıyla köyü kurşun yağmuruna tuttu, tarlaya soktuğu traktörlerle köylünün ektiği buğdayı sürdürdü. Ağa, adamlarını mevzilendirmek için köylülerin tarlada olmadıkları bir zamanı seçmişti. Köylüler olayı haber alınca hemen tarlalara koştular, ağanın adamlarının silahlı saldırısına rağmen, traktörlerin yanına kadar giderek, ağanın buğdayları sürmesini engellemeye çalıştılar. Bu mücadelenin sonunda, köylüler topraklarını tekrar ele geçirdiler ve ağanın saldırısına karşı nöbet tutarak topraklarını beklemeye başladılar.

Sarıbahçe köylüleri, 20 senedir Andırınların gaspettikleri hazine arazisinin 250 dönüm kadarını geçen yıl sürmüş ve ekmişlerdi. Bu yıl sürme ve ekme işi için civar köylerden ve Ceyhan'dan birçok kişi yardıma gelmiş, köylüler için traktör ve tohumluk sağlamışlardı. Köylülerin birlik içinde çalıştıklarını gören Andıranlar tehditler savurmuş ve toprakları ektirmeyeceklerini söylemişlerdi. Ağanın bu tehditlerine karşı köylüler, gece gündüz beklemiş ve toprakları ekmeyi başarmışlardı. Ağa, toprakların ekilmesi üzerine köye haberler yollamış, bir yandan baklava börek sunarken bir yandan da aba altından sopa göstermişti. Köylüleri satın almaya çalışmış, hatta bir tanesine Murat araba almayı bile vaad etmişti. Bu teklifin reddedilmesi üzerine köylüyü tehdit etmişler, döveceklerini söylemişlerdi. Köylüleri yıldıramayan ağalar, son saldırıyı düzenlemişlerdir. Ancak saldırı köylülerin yiğitçe karşı koymasıyla sonuçlanmış ve köylüler arasındaki birliği, mücadele ruhunu kuvvetlendirmiştir.

Sarıbahçe köylülerinin mücadelesiyle ilgili olarak, Toprak-İş sendikası yöneticileri şu açıklamayı yapmışlardır: «Sarıbahçe köylülerinin haklı mücadelesini destekliyoruz. Bu mücadele diğer köylere örnek olacaktır. Yoksul köylüler ağaların yanında iş bulamıyor. Bu sene beyaz sinek yüzünden, Ceyhan'daki arazilerin dörtte üçüne pamuk yerine buğday ekildi. Bu yüzden köylüler boğaz tokluğuna çalıştıkları işleri dahi bulamayacaklardır. Köylüler açlık ve işsizlik tehdidiyle karşı karşıyadırlar. Bu durum onlara köylülerin gerçek kurtuluş yolunu, topraklarına sahip çıkma yolunu göstermektedir. Yoksul köylüler de bu yoldan ilerlemektedir. Bütün halkımızı, açlık, işsizlik ve ağaların silahlı saldırı tehlikesiyle karşı karşıya bulunan Sarıbahçe köylülerini desteklemeye çağırıyoruz. Köylülerin haklı mücadelelerini desteklemeye çağırıyoruz. Ağalar toprakları tekrar sürmek ve köylülerin buğdaylarını yok etmek isteyebilirler. Bu yüzden köye tekrar saldırabilirler. Ağaların bu saldırısını durdurmak için bütün halkımız, Türkiye'nin her yanında ağaların köylülere karşı giriştikleri kanlı tertiplere karşı çıkmalıdır. Köylüler eninde sonunda, kök sökerek açtıkları, uğruna gözlerini, oğullarını kaybettikleri topraklarını kazanacaklardır.»

SARIBAHÇE KÖYLÜLERİ DİYOR Kİ: «DEVLETİN PARMAKLARI, AĞALARIN DEĞİL, FAKİRİN GÖZÜNÜ OYUYOR.»

«Topraklar bizimdir» diyen Sarıbahçe köylülerinin büyük çoğunluğu topraksızdır. 120 hanelik köyde 50 hane tamamen topraksız, 50 hanenin ise 10-30 dönüm arasında toprağı var. Köyün etrafı ise senelerdir ağaların işgal ettiği hazine arazileri, büyük çiftlikler ve devlet çiftliği ile çevrilidir. Köylüler bu çiftlikleri göstererek «ağa topraklarının ortasında kaldık, boğuluyoruz» diyorlar.

Köyün hemen yanında köylüler arasında Köröküzlü diye tanınan, Andırınların işgal ettikleri 5000 dönümlük hazine arazisi uzanıyor. Köylüler Andırınların gasp ettikleri bu arazinin kanalın köy tarafında kalan 225 dönümünü ekebiliyorlar. Andırınlar bu araziyi 25 senedir ekip biçiyorlar. Hazine Andırınları bu topraklardan attırmak için mahkemeye başvurmuş, ancak ağalar bakanlıkta işlerini ayarlayarak davayı durdurmuşlar.

Köylüler «25 sene önce köyde muhtar, topraklar için dava açmak istedi. O zaman bu işi iki kişi takip ediyordu. Köylüye baskı yaptılar, mücadeleyi kırdılar. Ama şimdi başka. Azimliyiz, toprakları alacağız» diyorlar.

Kanalın üstündeki tümseğin üzerine çıkan bir köylü şöyle diyordu: «Andırınların hududunda Muzaffer beyin çiftliği başlar. 11 000 dönüm. Camızağılı köyünün yanında. Hani Orhan Kemal'in 'Hanımın Çiftliği' diye anlattığı yer var ya, orası işte. Şurda Çatalhöyük köyünün orada Ekenlerin çiftliği. 4 000 dönüm. Geçen senelerde köylüler bu topraklara girdiler. Abdürrezzak Eken Ceyhan'dan kiraladığı adamlarıyla köylüye mermi sıktı. Ciple saldırarak dört köylüyü ezdi. Topraklar şimdi Filit Eken'in elinde. Çukurkamış hududunda Özsırkıntı'ların çiftliği var. 30 000 dönüm. 10 000 dönümünü devlet çiftliğinden gaspettiler, sürüyorlar. Köyün güneyi ise Türkiye'nin ikinci büyüklükteki devlet çiftliği ile çevrili. Şurada da Orhan Çelik'lerin çiftliği var. 4 000 dönüm. Hakim Şadi Çelik'in oğlu. Boğulduk, boğulduk artık.»

Bir köylü söze karışıyor: «Akdam köylüleri 1971'de Boran'ların topraklarına daldılar. 2 000 dönümünü aldılar. Geriye kalan 1 000 dönümü de davalı.»

Köyde konuştuğumuz tek gözü kör bir yaşlı nine, «Gözümü bu çiftliklerde bıraktım. Kocam, oğullarım, ben senelerdir bu çiftliklerde çalıştık. Yeter artık. Biraz da köylü yaşayacak» diyerek söze başladı. Sözüne şöyle devam etti: «Buraya yerleştiğimiz zaman Anavarza kalesi ve Kozan'ın oralara kadar her yer ormandı, sazlık ve ottu. Biz 4-5 hane idik. Ormandan kök söker, Huğ'dan evlerde otururduk. Andırınoğulları kışın buraya gelir, deve ve sığırlarını yayarlardı. Sonra duyduk kı otlak diye 300 dönümlük bir arazi için koçan çıkartmışlar. Bu arazi şimdi ektiği yerler değildi. Daha sonra ormanlar yandı. 2 ay büyük yangın oldu. Kıvılcımları evlerimizin üstüne düştü. Andırınoğlu, köylü ile, sökülen köklerin köylüye, toprağın kendisine kalması için anlaştı. Gözümüz o zaman kapalıydı. Toprağa Andırınlar oturdu. Köylüler çalıştılar, kök söktüler. Andırın, hakim Şadi Çelik'le anlaştı. Ona hisse verdi. Andırınlar ve Çelikler topraklar üzerinde çiftlik kurdular. Hala da saltanatları devam ediyor. Andırınların başka köylerde de toprakları var.»

Ağaların saltanatı toprakla bitmiyor, Ceyhan'da da devam ediyor. Andırınlar ve Özsırkıntılar aynı zamanda pamuk tüccarı. Biraz toprağı olan köylünün ürettiği pamuğa da yok pahasına bunlar el koyuyorlar. Köylüler pamuklarını Çukobirlik'e satamıyorlar. Çukobirlik önünde günlerce beklemeye, traktör ve romork kirası ödemeye köylülerin gücü yok. Bu durum karşısında pamuğunu tüccara satmak zorunda kalıyor. Bu ağalar, tefecilik de yapıyorlar. Köylü sıkışınca, «pamukluk» diye mecburen bunlardan faizle para alıyor. Böylece tüccar köylünün ürününü çok önceden, ucuz fiatla satın almış oluyor. Ağalar, tarım ilaçlarını karaborsada çok yüksek fiatlarla satıyorlar. Böylece köylüler her attıkları adımda ağalara borçlanıyor, yoksullukları ve acıları her geçen gün biraz daha artıyor.

95 000 dönümlük araziyi kaplayan Devlet çiftliği ise, köylüler için başka bir dert kaynağı. Köylüler burada iş bulamıyorlar, 175 kişinin çalıştığı çiftlikte işçilerden sadece bir tanesi Sarıbahçeli. Civar köyler için de durum pek farklı değil.

Bir köylü çiftliği şöyle anlatıyor: «Burası eskiden padişah Vahdettin'in çiftliği imiş. O zaman çiflikte düzen neydiyse, bugün de o düzen aynen mevcuttur. Müdürler, beyler çiftlik içinde paytonla sefa yaparlar. Devlet arabaları her işleri için emirlerindedir. Yerler, içerler, yumurtayı 10 kuruşa, tereyağını 15 liraya alırlar. Toprakların ancak yarısı ekilir. Çoğunda hasat tarlada kalır ve çürür. Başaktan, pamuktan, saptan yoksun halk bundan da faydalanamaz. Çalışan işçiler izin bile alamaz. 8 senedir çalışan bir işçi var hala kadrosuz. Geçen senelerde sap çekme meselesinden bekçiler iki köylüyü vurdu. 1971'de kuraklık olmuştu. Köylü sap, saman sıkıntısı çekiyordu. Mercimek köyü tam çiftliğin içinde. Köylüler Çiftlik Müdürüne baş vurarak sap istiyorlar. Çiftlik Müdürü, 'sapları köylünün daha sıkışık olduğu Diyarbakır, Urfa'ya göndereceğiz' diyor. Sonradan sapların Tarsuslu iki ağaya verildiğini, onların da saman yapıp sattığını duyduk. Çiftlik her yıl zarar gösteriyor. 1973'de yeni müdür 3 milyon lira kâr gösterdi, ertesi sene nakil oldu. İşte bir yanda toprak beyleri, bir yanda devlet beyleri. Vaktiyle köylüler, topraksızlık canlarına tak edip çiftlikten tarla isteyince, İnönü 'Devletin malına göz dikenlerin gözlerini oyarım' demiş. Ama Özsırkıntılar devlet çiftliğinden 10 000 dönümü gasp edince onlara kimse bir şey demedi. Parmakları ağaların değil, fakirin gözünü oyuyor.»

Topraksızlığın yanında, ağalar Sarıbahçe köylülerine iş de vermiyorlar. Dışardan işçi getirtmek onlar için çok daha kârlı oluyor. Köylüler ise ancak 35 liraya kazma işi, 70 liraya da sulama işi bulabiliyorlar. Köylüler bu işlerde açaçına çalıştıklarını söylediler. Köylülerin toprak talebini ve bunun için mücadele etmeye azimli olduklarını gören ağalar, köylülere iş vermeyerek onları ezmeye ve tam bir köle haline getirmeye çalışıyorlar. Ama planları boşa çıkıyor. Köylüler, eninde sonunda ordan gideceklerin kendileri değil, ağalar olduğunu söylüyorlar.

TASAŞ İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ

Bizler İstanbul'da Türk Ambalaj Sanayiinde çalışıyoruz. Fabrikamızda 1000 kişinin üzerinde işçi çalışmaktadır. Fakat bu işçilerin ancak 400 kadarı kadroludur. Diğer işçiler, işe girdikleri ilk gün patron tarafından kendilerine imzalatılan ve içinde ne yazılı olduğunu bilmedikleri bir kağıt parçasıyla birkaç ay çalıştırılıp kapı dışarı edilmektedirler. Bu işçiler, hiç bir zaman asgari ücretin üstünde para alamıyorlar. Halbuki kanunlara göre bir ay çalışan bir işçi devamlı işçi sayılıyor. Patron kanun tanımadığını hergün yaptıklarıyla ispatlıyor ve bundan çekinmiyor da. Bunun yanında yüzüne devrimci maskesi geçirmiş Maden-İş yöneticileri de ona seyirci kalarak büyük bir rahatlık içinde dilediğini yapmasına yardım etmiş oluyorlar. İş yerimizdeki baş temsilci patron uşağı atölye şefi İbrahim'dir. Bü tün temsilciler muhasebe bürosundandır ve ustalardır. Bunlar patronla anlaşarak onun yeni işçileri asgari ücret üzerinden çalıştırmasına ve milyonlarına milyon katmasına hizmet etmekte, bir taraftan da kadrolu işçiler üzerinde ağır bir baskı uygulamasına yardım etmekte dirler.

Servis arabaları veya yol ücreti yoktur. Yeni giren işçilere iş elbisesi verilmez, işçiler posta posta işten atılmaktadır. Geçenlerde de 18 arkadaşımızı atarak bu oyunu tekrarlamaya çalışan patron ve onun hizmetkarı Müdür Pınar'a karşı koyduk. Kadrosuz işçiler aramızda birlik sağlayarak direnişe geçtik. Patronun çağrısı üzerine gelen polis, bizi Kartal polis karakoluna götürerek kadın erkek demeden copladı, hakaret etti. Nezarete attıkları arkadaşlarımızı onlara terk etmedik, mücadele ederek arkadaşlarımızı ellerinden çıkartıp öyle geldik. Polisin bu yaptıklarından sonra daha büyük bir kinle direnişimizi sürdürdük. Patron bu defa çareyi sendika temsilcilerini yanımıza yollamakta buldu. Fakat gene direnişimizi kıramadı. Bir arkadaşımız gerçekten devrimci iseler, işçiden yana iseler neden yıllardır devam edegelen bu duruma kendilerinin ve Maden-İş'in göz yumduklarını sordu, cevap veremez durumda kaldılar. Neden 600'ü aşkın yeni işçinin sendikaya kaydedilmedikleri soruldu...

Daha sonra içerde çalışan vardiya da işi bırakıp bize katıldı, sadece kadrosuz işçiler kaldı dışımızda. Onlarla bir türlü bağ kuramadık. Bu nedenle de bize yardımcı leri ise bu konuda, sendikalı olmadığımız için bize yardımcı olamayacaklarını söylediler. Hem işçilerin sendikaya kaydolmalarını önlemeye çalışan patrona yardımcı olmak, hem de sendikasız oldukları için işçilere yardım etmemek. İşte Maden-İş yöneticilerinin sarı ve sahtekar yüzü.

Sonunda iş elbiselerinin verilmesi, işçilerin ihbar tazminatlarının ödenmesi, yeni işçilerin kadroya alınması için çalışılacağı sözünün verilmesi üzerine iş başı yaptık.

Bir İşçi

MÜTEAHHİTLER BİZİ BEDAVA ÇALIŞTIRIYOR

Ben, Tunceli'nin Kocalar Köyündenim. Dergimiz Halkın Sesi'ne derdimizi anlatmak istiyorum:

Köyümüz yetmiş hanedir. Bazılarımızın toprağı hiç yok, büyük bir çoğunluğun ise, toprakları kendine yetmiyor. Geçimimizi sağlayabilmek için yazları şehirlere gider inşaatlarda çalışırız, ya da köylerdeki su kanalı, okul, köprü inşaatlarında çalışırız. Sendikamız yok, belli bir ücretimiz yok, iş güvenliğimiz yoktur. Kaç liraya çalıştığımızı çoğu zaman işe başladıktan çok sonra öğrenebiliyoruz. Bütün bunlara ne de olsa şimdiye kadar dayanabildik. Fakat başımıza musallat olan şu müteahhitlerin kahrı artık çekilecek gibi değil.

Bu yaz köyümüzde bir su kanalı inşaatı vardı. Uzaklara gidip çalışacağımıza kapımızın önündeki bu işte çalışırız, daha iyi olur dedik. İş, Adalet Partili bir müteahhidin. Başka bir çok yerde de inşaatları varmış. Hesabımızı görmesi gerektiği zaman hep bizi oyaladı. Bir keresinde işi bıraktık, paramız ödenmediği taktirde çalışmayız ve kimseyi de bu inşaatta çalıştırmayız, dedik. Müteahhit bunun üzerine namus ve şeref sözü vererek bir gün sonra paramızı vereceğini söyledi. Fakat bu defa kendi de ortalıkta görünmez oldu. Kalkıp arkasından şehre gittik. Orda sekiz gün kalıp bir sürü masraf yaptık. Müteahhit paramızı ödeyecekmiş gibi bir tavır takındı. Gene de bazılarımızın parasını yedi. Mesela ben 33 gün çalıştığım halde dokuz günün parasını alabildim. Kahvede kendisine yüksek sesle hakaret ettim. Hiç utanmadı, aldırmadı bile.

Bunun hesabını soracağımız yer yok. Devlet bu adam gibilerinin devleti. Ona sırtını dayamış, yüzbinlerce liralık iş almışlar. Bir arkadaşıma sekiz gün çalıştırıp dört günlük para veriyor. Başka birinin dokuz yüz liralık yövmiyesi yerine üçyüz lira veriyor. Üstelik bütün bunlar yetmiyormuş gibi •yolunu kesmişiz• diye bir de bizi karakola şikayet etti.

Birleşemedik. Böyle bir durumda normal olan da tabii onun hakkımızı vermemesidir. Eğer birleşip başına bir yumruk gibi inseydik, yapamazdı. Hatayı kendimizde arıyoruz, fakat onu rahat bırakmayacağımızı ve hakkımızı mutlaka alacağımızı da onun düşünmesini istiyoruz.

KANALDA ÇALIŞAN İŞÇİLER ADINA
Hüseyin Sev

KÜÇÜK İŞYERLERİNDE ÇALIŞAN İŞÇİLER EN AĞIR BASKILAR ALTINDADIRLAR

Konya organize sanayi bölgesinde, küçük iş yerlerinde çalışan işçiler ağır baskı altında tutulmaktadırlar. İşyerlerinin dağınık olması yüzünden örgütlenme olanağı bulamayan işçilere patronlar zulmetmektedir. Bilhassa plastik mamuller imalinde çalışan işçiler 600-800 lira kar şılığında çalıştırılmakta, işyerleri bodrum katlarında olduğu için hayatları sürekli tehlike içinde kalmaktadır. Mevsimin kış olmasına rağmen patron soba kurdurtmamakta, soğuktan hastalanan işçilerin ücretlerini kesmektedir.

Son olarak Palas Plastikleri sahibi Mustafa Şımşek ile ortağı Hasan Palas, haklarını aradıkları için iki işçiyi işten atmışlardır. Buna karşı lık işçiler, sonuna kadar mücadele edeceklerini söylemektedirler.

KONYA'DAN
İŞÇİ ZEKİ SÜTÇÜ

BULGAR REVİZYONİSTLERİ DEVRİMCİ DÜŞÜNCEYE DÜŞMANDIR

Bizler çocuğuna bir ayakkabı, okula giderken defter kalem alabilmek için Almanya'ya gelmiş işçileriz. Yurdunda iş bulamayıp, yadellere milyonlar kadar sürülmüşüz. Bize kontrat imzalatırken sanki anlattıkları cennetti. Buraya gelince ne oldu? Derme çatma barakalar, izbe, rutubetli, gün ışığı görmeyen evler. Fabrikalarda en ağır işler ne idiyse bizi o işlere koştular. Gülünç derecede düşük ücretlerle kanımızı emdiler Ford, Volkswagen, Opel, Mersedes gibi otomobil fabrikalarının bantlarında İtalyan, İspanyol, Portekiz, Yunan ve Türk işçileri ömür tükettik.

Sizlere Almanya'ya giderken başımdan geçen bir olayı anlatmak istiyorum.

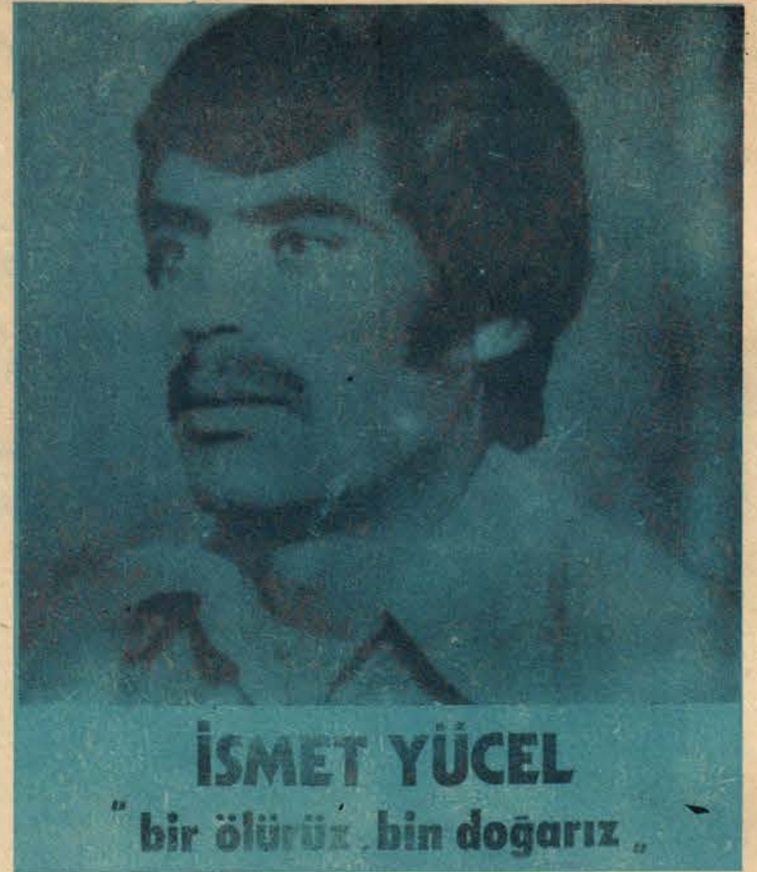
21 Nisan 1975 günü öğleden sonra saat 5'de Bulgar gümrüğüne girdik. Gümrük işlemlerinin tamamlanıp tamamlanmadığını, gümrük memuru olan bir kıza sordum. Kız da Türkçe biliyormuş, bana •Tamam geçebilirsiniz, fakat gelirken bana üzerinde kadın resmi olan bir duvar halısı getir• dedi. O zaman elimde olmadan, •Utanmadan istediğin şeye bak! Biz Almanya' da ne şartlar altında, ne baskılara maruz kalarak çalışıyoruz• dedim. Diğer memurlar tartışmamızı duyup, yanımıza geldiler ve bana •Ne oluyor? Burada kavga mı çıkartacaksınız?• dediler. Bazıları da •Tutun atın içeri•, •Türk polisine verin• diyorlardı. Bazılarının ise •Bu Türk anarşistidir diye eline bir kağıt yazın, Türk polisine teslim edin. Türkiye aleyhine propaganda yapıyor• dediklerini duydum.

Bundan sonra gümrük müdürü geldi ve arabanın aranmasını söyledi. İfademin alınmasını istedi. Arabayı aramaya başladılar, bana da 10 metre ileri gidip durmamı söylediler, •sakın kıpırdayım deme• dediler. Arabada 150 kadar Marks'ın, Engels'in, Lenin'in, Mao'nun kitapları ve birkaç tane de revizyonistlerin posta kutuma bıraktıkları dergilerden vardı. Faşistler tarafından öldürülen Neşet Daniş'in mahkemesinde elde ettiğimiz çok önemli evraklar vardı. Revizyonistlerin Atılım, Yeni Çağ dergileri hariç bütün kitaplarıma el koydular. Bana •Sen Maocusun. Bu kitaplar Maocu kitaplardır. Şunlar iyi kitaplardır• deyip, Atılım ve Yeni Çağ dergilerini gösterdiler. Ben ise •Ben vatanımın, halkın bağımsızlığı için çalışıyorum. Ben sosyal-emperyalist değilim• dedim. Kitaplarımı bütün ısrarıma rağmen alıkoydular. Üzerimi son derece dikkatle aradılar. KPD ve KPD/ML enternasyonal dayanışma üye kartını da aldılar. İsmimi ve adresi not ettiler. Revizyonist dergileri ve Marks, Engels'in kitaplarını verdiler. Sonra Marks ve Engels'in kitaplarını da geri aldılar. •Sizler belki bunu kafanıza göre yazmışınızdır. Gerçek Marks ve Engels olmayabilir. İnceleyeceğiz• dediler. Sonra adresime postalayacaklarını söyledikleri halde bunu da yapmadılar. Marks ve Engels'den korktuklarını gizlemeyip, kimlere hizmet ettiklerini belli ettiler. Bana sosyal-faşistlerin dergilerini paket yapıp verdiler. Ve •Eğer gümrükte Türk polisi sorarsa, Bulgar polisi kontrol etti deyin• dediler. Bu ne demektir? Bulgar sosyal-faşistleri ile Türk faşistlerinin beraber çalıştıklarının en büyük delilidir. Ben ise dergileri kabul etmeyip geri verdim.

K. Öztürk
Kassel-B.Almanya

HALKIN SESİ
HAFTALIK DERGİ
- Sahibi: İLKER SÜMERKAN
- Sorumlu Yazı İşleri Md. FİKRET ULUSOYDAN
- Yönetim Yeri Çatalçeşme Sok. 46/11 Cağaloğlu - İstanbul
- Yazışma ve Abone Ad. P.K. 1112, Sirkeci - İst.
- Baskı: ARZUM TİC. MAT.
- Abone şartları: Yurtiçi Yıllık 125 Altı Aylık 65 TL. Avrupa (Uçak) Yıllık 200 Altı aylık 100 TL.
- İlân şartları: Santimi 30 TL. Yayın ilânı: Çerçevesi 100 TL.
- İstanbul Dağıtımı: FUAT BÜTE
- Türkiye dağıtımı. Sabri Özakar

Halkımız İsmet Yücel'in katillerinden hesap soracak

Devrimci arkadaşlarının Ulukışlada bastırdıkları poster

Dergimizin önceki sayılarında, Ulukışlalı devrimci arkadaşımız İsmet Yücel'in faşistler tarafından şehit edildiği haberini vermiştik. İsmet'in katillerinden bir kısmı hâlâ ellerini kollarını sallayarak dolaşıyorlar. Katillerden Bekir Yavuz, Şıh Ömer Mutlu, Ercan Soysal ve İsmet Bozok serbest bırakılmış, savcılık iki şahit hakkın da tutuklama kararı vermiştir.

Arkadaşlarımız; İsmet Yücel'in ağabeyi, kardeşi ve Ulukışlalı devrimcilerle konuştular. İsmet'in ağabeyi Tacettin Yücel, arkadaşımızın hayatını ve şehit edilişini şöyle anlattı:

«1945 yılında Ulukışla Kolsuz köyünde doğan İsmet, emekçi, yoksul bir ailenin çocuğuydu. İlköğrenimini çeşitli zorluklar içinde tamamladı. Kendisi de ailesi gibi bir emekçiydi. İşçi olarak girdiği Adana Pepsi Kola fabrikası ve daha sonra Efes Pilsen bayiliğinde kendisini bütün emekçilere sevdirdi.

«İsmet Yücel, bütün hayatı boyunca haksızlıklara, baskıya karşı çıktı. Bunun içindir ki Ulukışla'daki gericiler, İsmet'e sürekli olarak çeşitli şekillerde oyunlar tezgahladılar. Bunun bir sonucu olarak da baskı yaparak Adana'daki işinden atılmasına yol açtılar.

«Bir süre işsiz gezen kardeşim, borç harç içinde bir araba aldı. Şoförlük yaparak Ulukışla'da ekmek parasını kazanmaya çalıştı. İsmet, kendisini Ulukışla halkına ve çevresine dürüstlüğü ve çalışkanlığıyla sevdirdi. Ve kendi kurtuluşunun ancak halkının kurtuluşuyla olacağını kavradı. Bu yolda bütün gücüyle çalıştı. Yoksul köylüleri kazanmak için köy köy bıkmadan dolaştı. Onları mücadele saflarına kazanmak için büyük çabalar gösterdi. İsmet, bu mücadelenin bir çok zorluğuna göğüs gerdi. Bu yolda hiç bir fedakarlıktan kaçınmıyordu. Gerektiği zaman kazandığı üç beş kuruşu halkın davasına verirdi. İsmet'in fedakarca çalışması gericileri rahatsız etti.

İsmet bir iki defa bana, daha önceki emniyet amirinin 'seni bu memleketten attıracağım' dediğini söylemişti. İsmet, son zamanlarda toprak ağalarının, tefecilerin, gericilerin kendisini öldüreceklerini söylüyordu. Fakat buna rağmen mücadeleden yılmadı.

«İsmet, Kasım ayının 1. günü akşam Kolsuz köyüne geldi. Birlikte, ilerici halkın otur duğu kahveye gittik. Köyde gerici ve faşistlerin kahvesi ayrıdır. Gericilerin kahvesi, köy idare heyeti 1. azası olan tefeci Hikmet Bozok'undur. Hikmet Bozok, 'Burası Türkeş'in kahvesidir. İsteyen gelir istemeyen gelmez' derdi. Ve orayı çeşitli oyunlarla muhtarlığı ele geçiren AP'li Ali Ünsal'la birlikte bir karargah haline getirmişti. Köy halkına ve devrimcilere karşı bütün oyunlar, bütün düzenbazlıklar burada tezgahlanırdı.

«O gece İsmet'in katili muhtarın yeğeni Abdurrahman Yücel, hiç adeti olmadığı hal de bizim oturduğumuz kahveye geldi. Muhtarın ona «bu akşam beş kişiden aşağı gelmeyeceksin» diye emir verdiğini, köyde bütün halk biliyor. Bu sözü Burhan Tuncer' in kahvesinde söylüyor. Muhtar, herşeyi planladıktan sonra 1. azayı da alarak yeğeni Nuh Yücel'le birlikte Badak köyüne gidiyor.

«Bu arada katil, bir süre kahvede oturdu. Biz buna şaşırmıştık. O sırada 34 plakalı bir taksi geldi. Bu taksinin içinde MHP'li, Bor'da PTT dağıtıcısı İhsan Boz, Ulukışla'da şoför Hayrettin Yıldız, köy bekçisinin oğlu Yılmaz Tuncel, şoför Bekir Yavuz bulunuyordu. Katil bunlarla konuştuktan sonra kahveye geri döndü. Katil «bu köyde 5-6 Komünist temizleyeceğim.» di yerek diğer kardeşim Metin'e üç el ateş etti ve sonra evine doğru kaçtı. Katilin cinayet teşebbüsünün sonuca ulaşamaması üzerine, muhtar ve adamları Badak köyünden Kolsuz'a dönmüşler, sonra, sabaha kadar civar ilçelerden MHP'li faşistler köyde toplandı. Sabahleyin dayımın oğlunu, köyden yolcu etmek için İsmet ve Metin'le birlikte üçümüz çıktık.

«Köyün çıkışında arabayla muhtar ve adamları tarafın dan yolumuzun kesildiğini gördük. Muhtarın yanında Hasan Bozok, Abdurrahman Yücel, Nuh Yücel, Bekir Yavuz, Yılmaz Tuncel, Şıh Ömer Mutlu (fedai), Ercan Soysal, köy birinci azası Hikmet Bozok, üçüncü aza Kemal Ünal, köy bekçisi Yılmaz Tuncel, İhsan Boz, Hayrettin Yıldız, Necmi Altan, köy İmamı Ahmet Yücel, Hacı Ali Gündüz, Gürcan Sosyal (Muhtarın bacısı), Ayşe Yücel (Katilin annesi), Emine Ünsal, Ayşe Yıldız, Menevşe Yıldız, Birinci Azanın karısı Feriha Yıldız, Hatice Tuncel hep birlikte bize saldırdılar. Köyün imamı kardeşim Metin'i tuttu. Muhtar, bana bıçakla saldırdı. Bıçak alnıma rastladı. Bir ara yana doğru kaçtığımda, kardeşim İsmet Yücel'in, Bekir Yavuz, Yılmaz Tuncel ve Şıh Ömer Mutlu tarafından tutulduğunu, Abdurrahman Yücel'in bir şişi onun vücuduna sapladığını gördüm. Bu arada Muhtar da tabanca elinde İsmet'i nişan alıp bekliyordu. Katil, 'işimiz bitti' diye bağırdı. Ve hepsi bir anda dağıldılar.

«Kardeşimi Niğde Devlet Hastanesi'ne kaldırdık. Orada 40 dakika kadar yaşadı. Kendine bir ara geldiğinde 'Ben halkım için ölüyorum, boşalan yerim dolacaktır, üzülmeyin' dedi. Bu onun son sözleri oldu.

«Şu anda gericiler ve faşistler olayı örtbas etmeye, İsmet'in adi bir cinayete kurban gittiğini yaymaya çalışmaktadırlar. Bu konuda öylesine hayasızca, ahlaksızca davranıyorlar ki, MHP'li, 'Niğde'nin Sesi' gazetesi benim adıma hiç haberim olmadan yalan beyanlar yazmış

Bunun için kanuni hakkımı sonuna kadar arayacağım.

«İsmet sadece bizim değil, bütün işçilerin köylülerin yurtsever halkımızın şehidi ve kardeşidir. Bütün halkımızı İsmet'in katillerinden hesap sormaya çağırıyoruz. Yaşasın Halkımız! Yaşasın Emekçiler!»

İsmet arkadaşın kardeşi Metin ise, kendisiyle konuşan arkadaşımıza yapılan cenaze törenini anlattıktan sonra şunları söyledi:

«İsmet, Adana'da yapılan Tam Bağımsız ve Bloksuz Türkiye İçin İncirlik Yürüyüşü'nün bildirilerini dağıttığı iddiasıyla tutuklanmıştı. Mahkemede şöyle konuştu: 'Ben bu bildirileri dağıtmadım, ama ülkemin bağımsızlığı, halkımın kurtuluşu için elime geçse her yerde dağıtırdım. Kardeşim HALKIN SESİ'nin dağıtımını yaparak bu dağıtımdan hiç bir menfaat beklemeden köy köy dolaşırdı. Dağıtımını yaptığı dergide kendi anısının yazılması, devrimcilerin onu unutmadığını gösteriyor.»

Ulukışla'daki diğer devrimciler ise İsmet için şunları söylediler:

«Halk arasında mütevaziliği ve dürüstlüğü ile tanınırdı. Öyle ki halk ona 'Vatandaş İsmet' adını takmıştı»

«Niğde halkı İsmet'i unutmayacak. O'nun katledilmesini protesto için Niğde'de yapılan gösteriye Aksaray'dan, Konya Ereğli'den, Ulukışla'dan, Bor'dan, Kemerhisar'dan, Bahçeli'den, Çukurkuyu'dan, Kızılca'dan yüzlerce kişi katıldı. Niğde'de yürüyüşe katılan Çimento fabrikası işçilerinden 80'i işten atıldı.»

«İsmet'in bir anısını anlatalım. O, Ulukışla Kültür Derneği'nin yönetim kurulu üyesiydi. Derneğe asılan 'Yaşasın Dünya Halklarının Bağımsızlık Mücadelesi' pankartı ve Lenin resmi nedeniyle savcı Musa Polat onları mahkemeye vermişti. İsmet bunları asmanın suç olmadığını savundu.»

«Bildiri dağıtmaktan gözaltına alındığında komiser ona 'Siz Rusya'yı istiyorsunuz' değil mi? demişti. İsmet, 'biz ne Amerika'yı ne Rusya'yı istemiyoruz, yurdumuzun tam bağımsızlığını istiyoruz' diye cevap vermişti. İsmet öldü. Ama, O'nun anısı Ulukışlalı ve bütün Türkiyeli devrimcilerin ve bütün halkın yüreğinde yaşıyor.»

İSMET DİŞBUDAK'I ANIYORUZ

Filistin ve Türkiye halklarının kardeşliği ve dayanışması uğrunda 30 Aralık 1971 günü Ankara'da İsrail elçiliğinin önünde şehit düşen devrimci kardeşimiz İsmet Dişbudak'ı, ölümünün dördüncü yılında anıyoruz.

AYDINLIK
Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

OCAK 1976 59

İÇİNDEKİLER